71STE JAARGANG No. 8995 DINSDAG 6 APRIL 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Eerste foto van H-bom-explosie. Op een hoogte van 4000 meter en een afstand van 80 km. werd deze opname van een explosie van een H-bom genomen. De top van deze explosie, die in Augustus 1952 plaats had, had na 2 minuten reeds een hoogte van 15.000 meter bereikt. Tien minuten later had de top een hoogte van 38.000 meter en de breedte was toen 160 km. in het rond.

Het gebruik van de atoom-energie

Churchill verwekt hevige opschudding in Lagerhuis

Londen. — Het Britse Lagerhuis heeft gisteravond een motie aangenomen, waarin wordt aangedrongen op onmiddellijk overleg tussen president Eisenhower, premier Churchill en premier Malenkov inzake de contrôle op de waterstofbom. Met de conferentie van Genève in zicht zou men nauwelijks een ongunstiger ogenblik voor een dergelijke bespreking kunnen kiezen — had Churchill tevoren gezegd. Maar hij was het in beginsel met de motie eens. Hij weigerde echter de Amerikaanse regering te verzoeken het nemen van proeven met de waterstofbom te staken.

Churchill onthulde, dat hij al met Roosevelt overeen gekomen was, dat Engeland en Amerika overleg zouden plegen over het gebruik van de atoombom. Hij verwekte grote opschudding met de verklaring, dat de Labourregering later de aanspraken, die Groot-Brittannië volgens deze overeenkomst had, en had kunnen laten gelden op militaire inlichtingen van Amerika voor de atoomenergie, had opgegeven in ruil voor inlichtingen over de atoomenergie voor burgerlijke doeleinden.

Attlee sprong onmiddellijk op en interrumpeerde, bevend van woede. Hij ontkende heftig, dat de Labourregering ooit enig voordeel op industrieel gebied heeft gehad. „Er is geen ruil van dien aard geweest. Wij hebben geen enkele overeenkomst met de Verenigde Staten opgegeven", zo riep Attlee woedend uit. Hij voegde er aan toe: „De Amerikaanse Senaat nam echter de wet van McMahon — welke de uitwisseling van atoomgeheimen verbiedt — red. ANP — aan, waardoor de Verenigde Staten de overeenkomst niet konden nakomen.

Toen Churchill zich na enige minuten weer verstaanbaar kon maken, zeide hij, dat hij twee jaar geleden senator McMahon zijn geheime overeenkomst met Roosevelt had getoond, waarop de senator verklaarde: Als wij deze overeenkomst hadden gezien, zou er geen wet van McMahon zijn geweest. Attlee antwoordde hierop, dat als iemand dan verwijten te incasseren had het de Verenigde Staten zouden moeten zijn.

Vanwege het Witte Huis is naar aanleiding van de verklaringen van Churchill medegedeeld, dat de geheime overeenkomst tussen Churchill en Roosevelt, waarbij het gebruik van atoombommen verboden zou zijn zonder wederzijds goedvinden, thans niet van kracht is.

James Haverty, perssecretaris van het Witte Huis, verklaarde dat Sir Winston het bestaan van een overeenkomst had onthuld met instemming van president Eisenhower.

Complot tegen president van Nicaragua ontdekt

Managua. — Gisteren heeft het kabinet van Nicaragua de noodtoestand afgekondigd, nadat een complot gericht tegen het leven van de president, is ontdekt. De samenzweerders onder leiding van voormalige officieren van de Nationale Garde, waren van plan president Somoza Zaterdagavond na een banket bij de Amerikaanse ambassadeur, te doden. Uit voorzorg was een patrouille vooruitgezonden en hiervoor gingen de samenzweerders op de vlucht.

Zondag gaven zwaarbewapende revolutionnairen machinegeweervuur af op twee soldaten van de Nationale Garde, die hierdoor werden gedood. De opstandelingen, die dit deden, wisten te ontkomen.

De regering van Nicaragua heeft de grens met Costa Rica gesloten, nadat een grote hoeveelheid wapens en munitie in beslag was genomen. Er waren machinegeweren bij met het merkteken van de Costa Rikeinse regering en handgranaten en geweren uit Mexico en de Verenigde Staten.

Eisenhower tot Amerikanen

Wij kunnen zeer hard terugslaan

Washington. — President Eisenhower gaf gisteravond het Amerikaanse volk een samenvatting van de militaire kracht van het land, zijn problemen en de denkbeelden over de toekomst. Hij zeide o.a.: de H.bom en de atoomenergie zijn op zichzelf geen gevaar voor ons. Zij kunnen dat echter worden als de aanvaller ze tegen ons gaat gebruiken. Daar tegen moeten wij voorzieningen treffen.

Het feit, dat de mannen in het Kremlin er zijn, betekent dat zij macht willen. Als zij een oorlog beginnen nemen zij het grote risico die macht te verliezen. Als zij naar Hitler en Mussolini en zelfs naar Napoleon kijken kennen zij dat risico en ook het gevaar, dat verbonden is aan een stelsel van satelietstaten. Zolang wij weten, dat wij hard kunnen terugslaan, zullen zij niet licht tot oorlog besluiten. Alleen in een aanval van krankzinnigheid zouden zij dat misschien kunnen doen.

Wij beginnen geen oorlog met een waterstofbom. De Sovjet-leiders weten echter dat wij snel zullen terugslaan als een van de Amerikaanse bondgenoten of zijn levensbelang wordt aangevallen. Het Amerikaanse geloof in de persoonlijke vrijheid zal het land door de huidige gevaarlijke tijd heen helpen.

Amerika is de grootste macht waaraan God ooit toegestaan heeft op zijn voetenbank te vertoeven — zo besloot de president.

Percy Henriquez houdt zitdag op Jaarbeurs

Utrecht. — De heer Percy Henriquez, secretaris van de technisch-economische raad der Nederlandse Antillen (TERNA) houdt 7 April zitdag op de Jaarbeurs. Hij blijft voor het Nederlandse bedrijfsleven schriftelijk te bereiken via het secretariaat van de Jaarbeurs tot begin Mei. Dan keert hij naar de Antillen terug, doch blijft ook daar nog schriftelijk bereikbaar.

Vreemde ziekte in Australie

Sydney. — Een 15.000-tal mensen in de stad Townsville in North Queensland (Australië), waar koningin Elizabeth dezer dagen een bezoek heeft gebracht, heeft te lijden gehad van een vreemde ziekte, die aan een bepaalde tropische koorts deed denken, doch volgens deskundigen door een zeldzaam soort virus veroorzaakt moet zijn. Ook vele dokters en verplegend personeel werd er door aangetast. In het begin van de vorige maand waren er overstromingen in het gebied rond om de stad.

Recht tot het Hart

— Wel zeer dwaas is hij, die beweert dat hij onwrikbaar is in zijn denkbeelden, zijn meningen en zijn overtuigingen.

Staten (met pittige oppositie) deden belangrijke wetgevende arbeid

Willemstad. — In een vergadering die bijna zes uren in beslag nam en hedenochtend te kwart over twee eindigde, hebben de Staten der Nederlandse Antillen belangrijke wetgevende arbeid verricht. Zo kwam een wijziging van de Zegelverordening er zonder slag of stoot door. De regeling van de studiebeurzen zal worden herzien. Over de Landsverordening regelende het Nijverheidsonderwijs. Kwam men tot overeenstemming, hoewel de eindstemming werd aangehouden. De kwestie van de pensioenen voor de burgerlijke landsdienaren zal door de Regering nog eens opnieuw worden bekeken. En een wijziging van de Algemene Verordening I.V. en D. werd in haar geheel door de Staten overgenomen. Landsminister Sprockel's (laatste?) optreden liet een zeer goede indruk na.

Nijverheidsonderwijs kreeg goede beurt

Natuurlijk zijn ook ditmaal de gebruikelijke schermutselingen niet achterwege gebleven. K. V. P. en C. O. P. speciaal waren welbespraakt en snedig, en pareerden iedere aanval, zowel van „de overzijde" (N. V. P. en A. V. P.) als van de D. P. De heer Goslinga, als van ouds de taak van vaderlijke vermaner op zich nemend, werd de lust tot het uitdelen van verdere berispingen ontnomen. Vooral tijdens de behandeling der adviezen werden de regerings- partijen „in hun hemd gezet". Mr. Debrot zei het plastisch aldus: „Tegen paarden moet men paardemiddelen gebruiken" En: „Een optelsom van nullen heeft altijd nul als uitkomst!"

Er kwam van de zijde der regerings-partijen geen repliek. Vermoeidheid? Of een „Splendid isolation"? Wie zal het zeggen!

Twee leden der Landsregering nl.: mr. da Costa Gomez en de heer Sprockel (met hun adviseurs, de heren de Vries en van As) zaten achter de regeringstafel, toen voorzitter Voges gisteravond om half negen de vergadering opende. Na de behandeling der adviezen voegde zich bij hen landsminister Plantz. De Statenleden Yrausquin en Croes hadden bericht van verhindering gezonden. Zij waren de enige afwezigen.

De Ingekomen Stukken brachten o.m. de beide reeksen vragen van de heer v.d. Hoeven over de A-scholen en het dubbel gebruik van scholen als systeem, en een antwoord op vragen van de heer Debrot betreffende de inlichting der Staten m.b.t. de door de Kleine Commissie der R.T.C. bereikte resultaten.

De heer Laclé protesteerde tegen het te laat verzenden der adviezen, waardoor bestudering daarvan onmogelijk wordt.

De voorzitter zegde toe, dat met deze wens rekening zal gehouden worden.

Adviezen

Naar aanleiding van het advies inzake het Eindverslag op de Ontwerp Landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao zoals nader gewijzigd merkte de heer v.d. Hoeven op, dat hij de zaak niet voldoende voorbereid acht. Hij stelde voor het advies ter aanvulling naar de Commissie terug te zenden.

De heer Vlaun had daar bezwaar tegen.

Maar de heer v.d. Hoeven insisteerde. En nadat de heer v.d. Meer zich verzet had tegen de opmerking van de COP-afgevaardigde, dat de D.P. „uit principe" de Commissie-vergaderingen niet bijwoont („Dit heeft niets met principes te maken"), werd besloten het advies terug te verwijzen.

De heer Debrot verzocht het advies inzake het Eindverslag op de ontwerp landsverordening, houdende bepalingen betreffende de vestiging van zaken ter aanvulling aan te houden.

Hij wees er tussen neus en lippen nog even op, dat de Regering niet drijft op 13 afgevaardigden, zoals het wel eens wordt voorgesteld. Hij wilde bewijzen, dat het van de oppositie afhangt of het wetgevende werk doorgang kan vinden. De heer Isa maakte daarop van de gelegenheid gebruik de heren afgevaardigden van de K.V.P. en C.O.P. een steek te geven.

Om aanvulling verzoeken van een verslag der Commissies werd vroeger door de heer v.d. Hoeven als obstructie beschouwd, terwijl hij en zijn K.V.P.-collega's dit thans vrolijk zelf doen.

De heer Goslinga meende, dat de Staten hoe langer hoe meer van het parlementaire stelsel afwijken. Niets zeggen tijdens de vergaderingen der commissies is hetzelfde als wegblijven. Hij gaf de afgevaardigden der oppositie de raad zich van de dwalingen huns weegs te bekeren en hij drukte hen vaderlijk op het hart toch niet op deze wijze voort te gaan.

„Hardhorenden"

De heer Debrot verklaarde, dat ook hij met tegenzin deze wijze van werken had gekozen. Maar, zo zeide hij, „tegen hardhorenden moet men schreeuwen en tegen paarden moet men paardemiddelen gebruiken! Een optelsom van nullen blijft altijd nul!"

De heer v.d. Hoeven zeide, dat de heer Goslinga zijn vermanende woorden maar aan het adres van zijn eigen partijgenoten moest richten en aan de heren van de AVP, die meerdere malen compleet afwezig waren. Hoe kan men een democratisch gesprek voeren wanneer er niemand is tegen wie men kan praten?

Henny Eman verklaarde, dat hij de D.P. op de commissie-vergaderingen nooit gemist had. De KVP en COP-medewerking had hij steeds gewaardeerd. Nu deze partijen in de oppositie zijn gegaan, zal men deze arbeid volgens de AVP-fractieleider ook wel zonder deze heren kunnen fixen.

Toen het advies inzake het Eindverslag op de ontwerp-begroting 1954 aan de orde kwam, stond het driemanschap Morkos-Debrot-v.d. Hoeven op om de heer voorzitter der Staten hun op schrift gestelde aanvullingen aan te bieden.

Het advies inzake het in de openbare vergadering van 5 Maart 1954 door het lid Jonckheer gedane voorstel tot het schrijven van een brief aan de Regering betreffende de ouderdomsvoorziening, welk advies inhield deze brief niet te doen uitgaan, werd door de heer Jonckheer toegelicht. Hij drong er alsnog op aan de brief wel te verzenden.

De heer Laclé vroeg stemming over het advies, en daarna verweten de heren Braam en Laclé elkaar, dat ze niet wisten wat er eigenlijk in de brief stond. De heer Goslinga vroeg eveneens stemming over het advies. De voorzitter wilde het voorstel-Jonckheer in stemming brengen. Vlaun noemde het een verkiezingsstunt. En toen dat allemaal gebeurd was, kwam de voorzitter van de RR. mr. Da Costa Gomez, dat de Regering met haar onderzoek inzake deze materie reeds een eind op weg was. Dat zij als gevolg daarvan aan de weet was gekomen, dat Curaçao 6000 oudjes boven 60 jaar telt, dat dit onderzoek ook op de andere eilanden zal plaats vinden en dat thans wordt onderzocht in welke toestand deze oude mensen zich bevinden.

Toen kon de heer Jonckheer zijn voorstel gevoegelijk intrekken.

De heer v.d. Meer kwam aan het woord bij de behandeling van het advies inzake een aan de voorzitter van de R.R. te zenden brief over de aanstelling van een tweede deurwaarder voor strafzaken. Op Curaçao zouden er vier deurwaarders zijn, wanneer het plan doorgang vond.

Terwijl Aruba er slechts één zou hebben. Dat was geen verhouding. Spreker was niet overtuigd van de urgentie van deze aangelegenheid.

De heer Broos vroeg hoofdelijke stemming over het al of niet verzenden van de brief. De heren v.d. Hoeven en Debrot schaarden zich achter de opvatting van de heer v.d. Meer.

De heer Goslinga deed het voorstel de zaak terug naar de commissies te verwijzen. Dit voorstel werd met de stemmen der heren Laclé, Broos, Vlaun en Voges tegen, aangenomen.

Ook het advies inzake het Voorlopig Verslag ontwerp Bouwcredietbank van de N.A. kreeg aanvullingen van de heren Debrot en v.d. Hoeven.

Te vlot!

Het advies inzake het Eindverslag ontwerp-overdrachts landsverordening XIII Sociale en Economische Zaken werd evenmin zo maar overgenomen. De heer v.d. Hoeven zeide, dat het hem een raadsel was, hoe de regeringspartijen de wijzigingen zo vlot hebben kunnen bestuderen. Zelf was hij er lang niet mee klaar gekomen. Hij stelde voor de behandeling aan te houden tot een volgende gelegenheid. De heer Laclé wilde daar niets van weten en kwam met het voorstel het advies in stemming te brengen.

De heer v.d. Hoeven deelde ter illustratie van het gemak waarmede de heren die de regering steunen, „er over heen gaan", nog mede, dat de hele behandeling van het verslag in de Commissies een kwartier had geduurd.

De heer Goslinga zeide er veel voor te voelen de zaak nog eens door de commissies te laten bestuderen. De heer Isa stond achter Laclé. Als v.d. Hoeven wat wilde, kon hij met een amendement komen. Maar daar moest de C.O.P.-afgevaardigde niets van hebben. Hij zeide in deze nooit de DP-tactiek te zullen volgen.

Het voorstel-Laclé werd tenslotte in stemming gebracht en in afwezigheid van de heren Debrot en Abraham, en de stemmen van de heren Morkos, v.d. Hoeven en Goslinga tegen met 15—3 aangenomen.

Hiermede waren de adviezen opgesoupeerd. Niet minder dan zeven kwartier hadden de Staten daarvoor nodig gehad.

De Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Zegelverordening 1908 werd met 13 tegen 7 stemmen aangenomen. Tegen stemden: Jonckheer, Braam, v.d. Meer, Isa, v.d. Hoeven, Abraham en Bartels-Daal.

Motie

De behandeling van en de stemming over de Ontwerp-landsverordening tot regeling van de toekenning van landsstudiebeurzen aan jongelieden, die buiten de Nederlandse Antillen een opleiding genoten voor een ambt, beroep of bedrijf, ging niet door, omdat de heer Braam met een motie kwam van de volgende inhoud:

De Staten van de Nederlandse Antillen in openbare vergadering bijeen op Maandag 5 April 1954;

Gelet op het groot aantal amendementen, die ingediend zijn op de ontwerp-landsverordening tot regeling van de toekenning van landsstudiebeurzen aan jongelieden, die buiten de Nederlandse Antillen een opleiding genieten voor een ambt, beroep of bedrijf;

Overwegende dat de meeste amendementen voortspruiten uit de onvoldoende voorbereiding;

Overwegende dat een juiste behandeling van dit ontwerp onder dergelijke omstandigheden niet zou kunnen plaatsvinden;

Besluiten:

De Landsregering in overweging te geven het ontwerp op voornoemde gronden in te trekken en een nieuw verbeterd ontwerp in te dienen,

en gaan over tot de orde van de dag.

De heer Debrot nam het voor landsminister Sprockel op en zeide zich dientengevolge met het tweede deel van de motie niet te kunnen verenigen.

Landsminister Sprockel verklaarde, door de motie verrast te zijn. Uit het Eindverslag was immers niets gebleken van de lawine van amendementen, waarmede het ontwerp thans werd bestormd. Het zou hem spijten als de Staten het stuk niet zouden behandelen.

De heer Braam zeide tegemoet te willen komen aan de zienswijze van de heer Debrot, door aan de overweging toe te voegen „danwel dit onderwerp te herzien". De heer Debrot kon zich nu geheel met de motie verenigen, en de heer Goslinga vroeg stemming over de motie. **Deze werd met de stemmen** des heren Goslinga, Vlaun en Voges tegen aangenomen.

Nijverheidsonderwijs

De behandeling van de Ontwerp-landsverordening regelende het Nijverheidsonderwijs in de Nederl. Antillen had heel wat voeten in de aarde.

(Vervolg: zie pag. 2)

Fatsoen in de Staten

Wij hebben gisteravond en hedenmorgen vroeg de verrichtingen van ons eerbaar Landscollege een kleine zes uur lang vanaf de comfortabele perstribune gevolgd. Laat ons aanstonds zeggen, dat wij ons in genen dele verveeld hebben en dat wij om kwart na twee hedenochtend tot onszelf zeiden: nu al afgelopen? Jammer dat de agenda niet groter was.

Wij hebben gnuivend kennis genomen van de charmante vergissing van voorzitter Voges, die de moeilijke zaak van het stemmen over een voorstel met nadruk en overtuigingskracht precies verkeerd uitlegde en toen even vrolijk lachte als de schaterende zaal.

Natuurlijk hadden de uitspraken van KVP's Debrot, dat men paarden met paardemiddelen te lijf moet gaan en dat, wanneer men een aantal nullen optelt, de uitkomst toch altijd nul blijft, ook hun bekoring.

Er was meer van deze confetti en van dit bengaals vuur. En dat deed de menigte goed. Kom, kom, niet altijd zo somber!

Maar er was nòg iets.

Er was een statenlid, dat met een sigaret in zijn mond de voorzitter toesprak.

Er was een statenlid, dat midden in de zaal (zij het dan tijdens de korte pauze) zijn boterham stond op te eten.

En er was een statenlid, dat zich tijdens de speech van een collega-statenlid zodanig voor de pers-tribune opstelde en zich daar zó luidruchtig gedroeg, dat het voor een bepaalde verslaggever moeilijk werd niet afgeleid te worden.

Kijk, dat paste nu eigenlijk toch minder bij de charme, die de Staten van tijd tot tijd weten op te brengen. Het was een beetje onnet en het ontnam iets van het zo noodzakelijk decorum, dat de Staten der Nederlandse Antillen zo van tijd tot tijd nodig hebben om hun waardigheid op te houden!

Dodelijke ongelukken tijdens rallye's

Rome. — Bij de dames rallye te San Remo zijn twee dames dodelijk verongelukt. Bij de Ronde van Italië — een achtdaagse motorrace — zijn twee mannen gedood. Voorts waren er talrijke gewonden. Tijdens de Ronde van Sicilië — een automobielwedstrijd over 1080 km. — werden vijf coureurs ernstig gewond.

Jagan opnieuw gearresteerd

Georgetown. — Ex-premier Dr. Jagan is gisteren bij een overval van de politie op het hoofdkwartier van de Progressieve Volkspartij opnieuw gearresteerd, enige uren nadat hij onder borgstelling was vrijgelaten.

Gisteren verscheen hij voor de rechter, maar de behandeling van zijn zaak werd uitgesteld tot 12 April a.s., terwijl hij zelf tegen borgstelling werd vrijgelaten.

Hij heeft zich kort daarna naar het hoofdkwartier van zijn partij begeven en is daar met enkele andere partijleiders gearresteerd wegens het overtreden van een noodwet. Bij de inval werd de uniform van een politieman, die door drie vrouwen werd aangevallen, in flarden gescheurd. De gehele politiemacht van Georgetown is thans gealarmeerd.

Uit de berichten blijkt dat op de suikerplantages grote spanning heerst onder de bevolking. Er hebben zich echter nog nergens incidenten voorgedaan. Wel is een aantal arbeiders in Berbice in staking gegaan.

Koninklijke Familie weer op vacantie

Soestdijk. — H.M. de koningin, Z.K.H. prins Bernhard en HH.KK.HH. de prinsessen en jonkvrouwe Renée Roell zullen van 14 tot 24 April in het Oostenrijkse dorp Obergurgl vertoeven om tezamen nog enige dagen de wintersport te beoefenen. Daar de prins, zoals bekend, geen snelle afdalingen maakt om het extra risico van een val te vermijden, zal hij enige malen met de prinsessen trektochten in het hooggebergte ondernemen.

Charmante kledij uit hout!

Op de houtvoorlichtingsdag in Utrecht, vestigde Miss Silvestra de aandacht van de aanwezige experts uit de bouwwereld op andere wijzen van houtgebruik. Gekleed in een uit houtstof — cellulose — vervaardigd toilet van rayonzijde, trad zij te voorschijn uit een boom, die niet alleen bouwmateriaal, maar ook de grondstof levert voor rayonzijde. Alhoewel Miss Silvestra daadwerkelijk dus van top tot teen in hout optrad, was haar optreden allerminst houterig. Integendeel, het charmante toiletje oogstte bij de aanwezige hout- en bouwmeesters veel succes.

Gaat China Vietminh steunen?

Dulles: „Ik vind het nogal onheilspellend"

Washington. — John Foster Dulles, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, heeft gisteren verklaard, dat communistische afweergeschut rond de belegerde Franse vesting Dien Bien Phoe in Noord-Indochina wordt bediend door Chinees legerpersoneel. Hij waarschuwde, dat communistisch China „verschrikkelijk dicht genaderd" is tot „de daad van deelneming" in Indochina, die volgens Dulles zal leiden tot tegenmaatregelen op het Chinese vasteland. Dulles deelde de leden van de commissie voor buitenlandse zaken van het Huis van Afgevaardigden mede, dat zijn eerdere waarschuwing inhield, dat, indien de Chinezen hun leger zouden sturen binnen Indo- China, daarop een reactie zal volgen, die zich misschien niet tot Indochina zal beperken. „Technisch hebben zij dat niet gedaan", aldus Dulles.

De verklaring van Dulles is bedoeld als ondersteuning van de boodschap van president Eisenhower aan het Congres, waarin hij $ 3510.000.000 aanvraagt voor Amerikaanse militaire hulp aan het buitenland.

Hij vervolgde met te verklaren dat op het hoofdkwartier van de Vietminh bij Dien Bien Phoe zich bevindt generaal Lie Tsjen Tsjoe van het Chinese communistische leger. Deze generaal wordt bijgestaan door een aantal Chinese technici en militaire raadgevers.

Ook buiten het hoofdkwartier van de Vietminh bevinden zich talrijke Chinese raadgevers bij de rebellen.

Het geschut, de uitrusting en de ammunitie in het algemeen van de Vietminh komen uit China, zo verklaarde Dulles.

Toen een commissielid opmerkte, dat dit een interessant verhaal was, antwoordde Dulles: „Ik vind het nogal onheilspellend'.

Hij merkte op tot besluit dat de Vietminh blijkbaar alles op alles zet in een uiterste poging om de strijdgeest van de Franse Unie strijdkrachten te breken voor de besprekingen in Genéve zullen aanvangen. Zij volgen — zo zeide Dulles — thans een roekeloze militaire politiek.

Mr de Miranda president van het Surinaamse Hof

Paramaribo. — Bij Koninklijk Besluit van 1 April 1954, nr 19 is mr dr J. C. de Miranda benoemd tot president van het Hof van Justitie in Suriname

Eilandsraad verkiezingen vervroegd?

Willemstad. — Naar wij uit betrouwbare bron hebben vernomen, heeft het Bestuurscollege van Curaçao een plan in studie genomen om de verkiezing voor de leden van de Eilandsraad eerder te doen houden, opdat deze verkiezing kan samenvallen met de verkiezing voor de leden van de Staten der Nederlandse Antillen.

Het voordeel van een dusdanig voorstel is gelegen in het feit, dat niet in een korte periode twee maal kosten behoeven te worden gemaakt voor het houden van verkiezingen. Theoretisch-technisch is het mogelijk de verkiezing voor de leden van de Staten der Nederlandse Antillen — welke, gezien de door de landsregeling voorgeschreven zittingsperiode nog dit jaar gehouden dienen te worden — uit te stellen. Hiervoor is echter de wetswijziging nodig, waarvan de practische bezwaren zo groot zijn, dat niet kan overwogen worden de Statenverkiezingen uit te stellen naar een later tijdstip.

Naar wij echter vernemen is de meerderheid van de Eilandsraad van Curaçao wèl voor het samenvoegen der verkiezingen in deze zin, dat de verkiezing van de leden van de Eilandsraad wordt vervroegd.

Gedeputeerde Wathey op Curacao

Geld voor droomboot is weggegooid geld

Herbenoeming Paap door bevolking toegejuicht

(van onze redacteur)

Willemstad. — De jongste gedeputeerde die de Eilandenregeling heeft voortgebracht is ongetwijfeld de heer A.C. Wathey, 27 jaar oud, Gedeputeerde van het eilandgebied St. Maarten, waar hij sedert 1951 de omvangrijke portefeuilles van D.O.W., financien, haven, verkeer en vervoer, onderwijs en volksontwikkeling beheert à raison van *f*. 150.— per maand. Maar dat is meer te wijten aan de financiële positie van het eilandgebied dan aan de activiteiten van de heer Wathey die momenteel een kort bezoek brengt aan Curaçao.

De heer Wathey verklaarde ons, dat in het begin van een vlotte samenwerking gesproken kon worden tussen Bestuurscollege, raadsleden en de vertegenwoordiger in de Staten. Maar naarmate de jaren vorderden, werd het contact wat stroever, aldus de heer Wathey, die gelukkig kon constateren, dat het nu weer heel wat beter ging dank zij de terugkeer van Gezaghebber Paap, wiens herbenoeming men op de Bovenwinden algemeen toejuicht. De heer Paap is een man, die het volk kent, die tactvol met de mensen weet om te gaan en buitendien voor een ieder te bereiken is. „De huidige politieke staatkundige en economische ontwikkeling der Bovenwinden vergt veel van de capaciteiten van degene, die het gezag draagt", aldus formuleerde gedeputeerde Wathey zijn gedachten.

Wegen aanleg

Sprekende over economische ontwikkeling der Bovenwinden was Gedeputeerde Wathey van oordeel, dat de centrale regering te weinig geld over had voor de minder rijk bedeelde Bovenwinden. Van belang is, aldus gedeputeerde Wathey, dat de wegenaanleg krachtig wordt gestimuleerd. Volgend jaar zal het Hotel op de Bovenwindse eilanden officieel in gebruik genomen kunnen worden; het vertrouwen is gewettigd, dat de Bovenwinden een trekpleister zal vormen voor de buitenlandse toeristen, zodat dit bescheiden hotelplan met comfortabele accomodatie voor toeristen zeker toegejuicht kan worden. Maar dan dient ook gedacht te worden aan de wegenaanleg. Goede wegen zijn nodig opdat de toerist zich gemakkelijk over het eiland kan bewegen, St. Maarten heeft alleen maar een gedeeltelijk geasfalteerde weg naar het vliegveld, alsmede een geasfalteerde weg naar het Franse gedeelte. Een weloverwogen wegenaanleg-plan zou tevens, aldus gedeputeerde Wathey, het probleem van de werkzoekenden een belangrijke stap dichter tot een oplossing brengen. Indien het wegenbouw programma gereed is, dan zou de werkverschaffing zich hoofdzakelijk moeten concentreren op de landbouw en veeteelt.

„Maar weloverwogen plannen zijn voor de Bovenwinden klaarblijkelijk niet geschapen, momenteel weet het Bestuurscollege officieel niet eens wat er met de Eilandsbegroting — die door de vorige gezaghebber niet tijdig werd ingediend — staat te gebeuren. Weliswaar is een ambtenaar van Financien in ijltempo aan de arbeid geslagen om de begroting op te maken, maar welke posten gesneuveld zijn, dat is tot op heden niet bekend. Wel is bekend dat de post wegenaanleg welke voor *f* 60.000.— op de begroting 1954 werd geplaatst tot de helft is gedecimeerd". Een omstandigheid, die gedeputeerde Wathey maar matig wist te aprecieren en die hij qualificeerde als in strijd met de geest van de eilandelijke autonomie.

Men hoopt via de vertegenwoordiger der Bovenwinden in de Staten nu alsnog gelegenheid te krijgen de gedane zaken voor de Bovenwinden een gunstigere wending te doen nemen.

Weggegooid geld

Een opmerkelijke uitspraak deed Gedeputeerde Wathey over de zogenaamde droomboot, die momenteel in Nederland ten behoeve van de bootverbinding tussen Beneden- en Bovenwindse eilanden wordt gebouwd.

De heer Wathey is n.l. de mening toegedaan, dat het geld, dat aan deze boot gespendeerd werd „weggegooid geld" is geweest. De Bovenwinden kunnen immers, aldus onze zegsman, weinig exporteren. Het vee wordt sneller en veel voordeliger aan Guadeloupe verkocht, de veehouder zal er weinig voor voelen zijn vee te verschepen naar Curaçao, waarvoor hij minder ontvangt en tevens nog de risico's, die aan een langdurig zee-transport verbonden zijn, moet dragen. Groenten en fruit kunnen evenmin worden vervoerd, de boot mag dan wel beschikken over koelruimten, maar zolang op St. Maarten geen koelvries- gelegenheid bestaat, zo lang zal het ook niet mogelijk zijn de producten voor korte of langere tijd te bewaren voor verzending naar de Benedenwindse eilanden.

Momenteel is het zo, dat gevangen kreeft per luchtvaartdienst naar de Benedenwindse eilanden wordt gestuurd, hetgeen kostbaar en niet ideaal te noemen is.

Meer heil zag gedeputeerde Wathey in een degelijke bootverbinding tussen de Bovenwindse eilanden onderling. Deze boot is noodzakelijk om passagiers en mail te vervoeren, alsmede vracht. Bij gebruik van een motorboot is het doenlijk twee maal per week een verbinding tussen de Bovenwindse eilanden onderling te onderhouden, aldus besloot Gedeputeerde Wathey zijn interessante uiteenzettingen over de Bovenwinden.

Niet meer in de politiek

Willemstad. — Gedeputeerde A. C. Wathey verklaarde gisteren dat hij zich niet meer candidaat wenst te stellen voor een of andere politieke partij. „Ik trek mij terug om mij beter aan de zaken van mijn vader te kunnen gaan wijden", aldus luidde zijn argument om het politieke leven de rug toe te draaien. Sprekende over de politiek verklaarde de heer Wathey ons nog, dat naar alle waarschijnlijkheid drie partijen op St. Maarten met een eigen lijst zouden komen t. w. de groep Voges, de D. P. en de K.V.P.

Gedeputeerde Wathey woonde gisteravond de openbare vergadering der Staten bij en hij gaf als zijn oordeel te kennen, dat men in de Eilandsraad van St. Maarten, die men bij meer dan een gelegenheid politieke onrijpheid in de schoenen schuift, het Reglement van Orde beter naleeft dan in de Staten, waar overtredingen met de regelmaat van de klok geschieden.

Nederl. Elftal naar de Antillen

Willemstad. — Op Dinsdag 2 Maart schreven wij, dat de CVB in onderhandeling was getreden met de KNVB, teneinde een vertegenwoordigend Nederlands Bondselftal uit te nodigen in Juli van dit jaar enkele wedstrijden te doen spelen. Wij berichtten reeds, dat de onderhandelingen in een vergevorderd stadium verkeerden en dat de KNVB in principe zijn toestemming tot deze goodwill-tour had gegeven.

Een dezer dagen meldden wij nog, dat de definitieve beslissing binnenkort tegemoet gezien kan worden, omdat een bestuursvergadering (van de KNVB) nog nodig was om een definitief accoord te sluiten.

Het ANP voegt er nog aan toe, dat het bestuur van de KNVB in overleg met de technische commissie besloten heeft de uitnodiging van Curaçao en Aruba om in de periode van 22 Juli tot 5 Augustus een sterk Bondselftal naar de Antillen te zenden voor het spelen van vier wedstrijden aan te nemen.

De voorzitter van de Curaçaose voetbalbond, de heer Maduro, zal op 9 April in Nederland aankomen voor de regeling van de details van deze tour. Het ligt in de bedoeling, dat het bondselftal samengesteld zal zijn uit spelers, die in de landenwedstrijden tegen België van 4 April, tegen Zweden van 19 Mei as. te Stockholm en tegen Zwitserland, 30 Mei as. te Zürich opgesteld waren of zullen worden.

Eerst in zijn bulletin van gisteren, Maandag 5 April, maakt het ANP melding — zonder zijn lezers ooit over de onderhavige materie te hebben ingelicht — van het feit, dat de onderhandelingen, waarover wij reeds berichtten, met succes werden bekroond.

STILLE OMGANG OP CURACAO

Het Comité Maria-Jaar Curaçao deelt mede, dat de volgende druk op de late avond van de witte Donderdag voor het eerst op Curaçao een Stille Omgang wordt gehouden.

Aan deze Omgang zullen uitsluitend mannen deelnemen. Nadere bijzonderheden worden morgen bekend gemaakt.

O, die geiten toch

Willemstad. — Gistermiddag kantelde in Mahoema een personenauto om. De oorzaak hiervan was, dat de bestuurder voor enkele geiten moest uitwijken. Met het rechtervoorwiel kwam hij op een scherp aflopende berm en slipte naar beneden. De wagen werd behoorlijk gedeukt. Er werden verder vier lichte aanrijdingen gemeld.

Valsheid in Geschrifte ?

Willemstad. — Tijdens de Openbare Staten vergadering van gisteravond kwam als ingekomen stuk voor een lijst van handtekeningen van Bonairiaanse arbeiders, die protesteerden tegen het voornemen om bij de bouw van het nieuwe vliegveld niet-Bonairiaanse werkkrachten in dienst te nemen. De heer Julio Abraham, Statenlid der Nederlandse Antillen heeft bedoelde lijst van handtekeningen ingekeken. Hij verklaarde ons, dat talrijke handtekeningen vervalst waren, althans niet afkomstig zijn van de personen, wier namen op de lijst vermeld stonden.

De heer J. Abraham uitte deze sensationele beschuldiging op grond van het feit, dat hij de meeste handtekeningen kent.

De heer Julio Abraham qualificeerde de lijst als een document, dat de valsheid in geschrifte uitademt.

Hij zal, naar hij ons verzekerde, een onderzoek doen instellen.

Tennissterren op Curaçao aangekomen

Willemstad. — Hedenochtend zijn de Amerikaanse tennissterren op Curaçao aangekomen. Zij werden o.a. verwelkomd door de heer Kion. De heer Mulloy, die wij nog even spraken, vertelde ons, nog steeds zeer prettige herinneringen te hebben aan Curaçao.

Hij hoopte dat, nu er nog meer beroemde tennisspelers meegekomen zijn, de belangstelling voor de wedstrijden hedenavond (en ook de andere avonden) groter zal zijn dan de vorige keren. De bond verdient dit volgens hem wél. De heer Mulloy was er verder van overtuigd, dat de inspanning, die het bestuur van de Lawn Tennisbond zich getroost heeft om het tennis-liefhebbend publiek mooie wedstrijden en een goed programma te presenteren, zeker vruchten zullen afwerpen. Hedenavond spelen, zoals reeds per advertentie in onze editie van gisteren werd bekendgemaakt, Art Larsen vs Sven Davidson, het koppel Joy Mottram-Tony Mottram vs Helen Fletcher-Hugh Stewart, Art Larsen-Sven Davidson vs Gardner Mulloy-Hugh Stewart.

Ook wij hopen, dat er deze keer een grotere belangstelling zal zijn voor dit tennis-evenement. Het beloven zeer interesante wedstrijden te worden.

VITA ROMANA.

Willemstad. — In de Curom-rubriek „Boeken vragen Uw aandacht" spreekt hedenavond 21.30 uur de heer H. Hermans over „Vita Romana", het leven in het oude Rome van Hugo Paoli.

STATEN .....

(Vervolg van pagina 1)

De heer v.d. Hoeven zeide, dat de bevolking over 24 jaar verdubbeld zal zijn. Emigratie zal op den duur niet kunnen uitblijven. Er wordt van bepaalde zijde wel gesuggereerd, dat de vreemdelingen de oorzaak van de werkloosheid zijn. Doch in werkelijkheid bestaat het probleem alleen uit de snelle bevolkingstoename. Voor werk moet gevochten worden door ernstige studie op een ambachtsschool. Het mag niet zo blijven, dat men gaarne minder verdient in een white collar-job dan meer met een overall aan. Spreker laakte de geheimhouding rondom het A.T.S.-rapport door het Arubaans Bestuurscollege. Daarin staat o.a., dat er drie handwerk-beroepen zijn op één white collar-job. De Regering mag niet wachten met het doen van stappen op dit gebied totdat zou blijken dat de Eilandsbesturen het Nijverheidsonderwijs zouden verwaarlozen. Want dan is het te laat.

Spreker bepleitte tenslotte de instelling van een Centraal Bureau voor beroepskeuze.

De heer Debrot betoogde hierna, dat de beste verbreding van economische basis het verwerven van kennis is, waardoor de latijnse wereld voor onze mensen open ligt — de beste en veiligste investering is de investering in vakscholen (de oliemaatschappijen die heus geen liefdadige instellingen zijn bouwen geen grote beroepsscholen, enkel uit liefde voor het landskind, maar mede uit weloverwogen eigen belang) — de beste bestrijding van werkloosheid is vakopleiding, om mensen te leveren, die volwaardig die plaatsen moeten innemen waar sinds jaren vreemden staan.

De bevolking der Nederlandse Antillen per Januari 1954 ± 181.72 personen, neemt jaarlijks toe met 6130 (geb.) — 887 (sterfte) = 5242. De grootindustrie en de andere bedrijfjes en bedrijven hebben nagenoeg het punt van verzadiging bereikt, het vervangen van vreemde arbeidskrachten door daartoe geschikte landskinderen is een proces dat door elke werkgever als sociaal juist wordt erkend Hierdoor wordt het probleem slechts verschoven, maar niet opgelost. De oplossing ligt elders en het meest geschikte middel om in de nabije toekomst het surplus een redelijk bestaan te verschaffen is de vakopleiding, de specialisatie. Dit is echter ook weer niet een typisch antilliaans probleem. Heel het Caraibisch gebied is zeer dicht bevolkt, waardoor men een enorm overschot heeft aan arbeidskrachten — redenen waarom ook op elke conferentie terecht de nadruk gelegd wordt op vakopleiding en verruiming van werkgelegenheid door industrialisatie. In dit opzicht hadden wij een voorsprong op anderen door de gelukkige vestiging van de oliebedrijven — deze voorsprong is echter niet voldoende benut — vroegere koloniale bestuurderen noch eigen verantwoordelijkheid dragende regeerders der laatste tijd hebben de tijd begrepen en de kansen volledig benut. Er hiervan voelen wij reeds de gevolgen

Doch — de bouw van moderne ambachtsscholen op de 3 benedenwindse eilanden — de royale opzet der bedrijfsscholen van Lago en C.P.I.M. luiden kennelijk een nieuwe tijd in en het vóór ons liggend ontwerp kan eén grote stoot geven aan deze ontwikkeling, ook t.a.v. huishoudscholen voor meisjes, waarnaar dringende behoefte bestaat.

Beroepsvoorlichting

De kwestie van een goede beroepsvoorlichting, waaraan de Regering een aanvang heeft gemaakt op de scholen, is een aangelegenheid die niet ernstig genoeg kan worden opgevat. Van een behoorlijke voorlichting hangt de toekomst van het meisje of van de jongen af. Dit erkennende hebben verschillende landen, o.a. ook Nederland, dus eveneens de Nederlandse Antillen in 1949 voor een recommendatie gestemd, waar richtlijnen worden gegeven voor een geordende voorlichting. In deze recommendatie wordt op zeer uitvoerige wijze richtlijnen gegeven waarlangs deze voorlichting moet geschieden, waarbij ook het accent op de voorbereidende scholen gelegd wordt. Ik mag de betrokken landsminister de lezing daarvan aanbevelen.

Persoonlijke aanleg

Ook de opleiding zelf is het voorontwerp geweest van internationale studie, welker resultaten zijn gecristalliseerd in de „Vocational Training Rec. 1939. De aanbeveling gaat uit van de gedachte dat het schoolprogramma moet gebaseerd zijn op persoonlijke aanleg — de speciale eisen van werkgever en het algemeen belang van de gemeenschap — het dringt aan op uitwisseling van leerlingen met andere landen, teneinde het gezichtsveld te verruimen en het allerbelangrijkst: het stelt het toelaten en volgen der lessen vrij van elk schoolgeld.

Gelijkstelling

Tenslotte een principiële opmerking: Wederom — het wordt bijna saai — spreken enkele leden hun bezorgdheid uit voor de consequenties van gelijkstelling.

Maar uit dit regelmatig terugkerende geknabbel aan de gelijkstelling en aan het bijzonder onderwijs, kan men bepaalde symptomen onderkennen.

Symptomen van ingehouden spijt van tegenwerking en van een verkeerd ingeslagen richting.

De hierboven genoemde bezorgde leden beweren, dat tengevolge van het invoeren van de hier voorgestelde gelijkstelling, op elk der Benedenwindse Eilanden naast elkaar bijzondere en openbare ambachts (technische) scholen zullen verrijzen, terwijl het h.i. uitgesloten geacht dient te worden, dat op deze eilanden behoefte aan meer dan één dergelijke school bestaat of zal bestaan. Maar deze heren vergissen zich: de gelijkstelling behoeft niet meer ingevoerd te worden; dit is immers over de gehele linie geschied in art. 174 Landsregeling. Het enige waarop gewacht wordt is op de loyale uitvoering van een wettelijke bepaling voor de gehele Staten aan Nederland gevraagd en gekregen!

Immers het oorspronkelijk ontwerp van het gelijkstellingsartikel luidde: Het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs, alsmede de opleiding van leerkrachten daartoe, welke aan de landsverordening te stellen voorwaarden voldoen, worden naar dezelfde maatstaf te stellen voorwaarden voldoen, worden naar dezelfde maatstaf als het openbaar onderwijs uit de openbare kas bekostigd. De landsverordening stelt de voorwaarden vast, waarop voor het bijzonder algemeen vormend middelbaar en voorbereiden hoger onderwijs bijdragen uit de openbare kas worden verleend."

In het advies van de Staten dd. 13 October 1949 werd hieromtrent gezegd: „De gelijkstelling van het bijzonder onderwijs met het openbaar onderwijs dient over de gehele linie te worden doorgevoerd." Dit is door de Nederlandse Regering overgenomen, weshalve wij thans in de Landsregeling de volledige gelijkstelling hebben verankerd.

Met het oog op hetgeen onlangs is geschied en met het oog op het daarin aan te voelen tendenz, zou de heer Debrot van de Landsregering willen vernemen of zij in feite ook in zal grijpen en de naleving van de wet afdwingen, indien haar blijkt dat in een bepaald geval de gelijkstelling opzij wordt geschoven en tegen de letter en de geest van art. 174 Landsregeling wordt gehandeld.

De Regering kan trouwens ook steeds ingrijpen, krachtens art. 100 Eilandenregeling maatregelen treffen, wanneer middels begrotingsposten een constitutioneel recht geheel of gedeeltelijk wordt teniet gedaan.

De onderhavige aangelegenheid zag de heer Debrot als een toetssteen voor de goede trouw der centrale Regering en ook als de schaal waarin wij de reële wil en de reële macht van de Landsregering om behoorlijk en conform de beginselen der democratie te regeren, zullen wegen.

Spreker hoopte daarom dat de Landsregering bij de eilandelijke uitvoering van de gelijkstelling in het algemeen en van deze in het bijzonder t.a.v deze Nijverheidslandsverordening, de nodige diligentie aan de dag legt.

Overigens zou nog moeten blijken of één ambachtsschool op elk der eilanden voldoende is. Spreker hoopte van harte dat juist deze typen scholen steeds overbevolkt zullen zijn, reeds vóór de opening. Dan is het bewijs geleverd dat de mentaliteit ten goede aan het keren is! En hiervan zullen de Antillen de grootste profijt trekken.

Aan deze beschouwingen van de heren v.d. Hoeven en Debrot voegde de heer Braam nog toe, dat de arbeiders in het verleden onder heel wat slechter sociale omstandigheden moesten leven dan thans. Het was toen dus niet zo aantrekkelijk een overall aan te trekken. Hij zeide in principe met het ontwerp accoord te gaan en hij roemde het Nijverheidsonderwijs, dat volgens hem bij de Eilandsbesturen in goede handen is.

Ook de heer Vlaun toonde zijn waardering voor het Ontwerp. Hij zeide, dat het grootste deel van de vorming van de Antilliaanse jeugd op het terrein der vakbekwaamheid behoort te liggen.

Peiler

De heer Goslinga zeide, dat de heer Debrot zich over de gelijkstelling geen kopzorgen behoefde te maken.

Landsminister Sprockel, hierna opnieuw aan het woord komende, verklaarde verheugd te zijn, dat de Staten het Ontwerp een goed hart toedroegen. Het nijverheidsonderwijs is een der peilers waarop de Antilliaanse maatschappij rust. Er zijn thans reeds meer dan duizend leerlingen, die ambachtsonderwijs genieten. Dit aantal, hoewel in zich verheugend, zou echter verdriedubbeld moeten worden. Daarvoor is propaganda nodig. Neutraal ambachtsonderwijs zal op de binnenkort te openen bedrijfsschool van de CPIM gegeven worden. Afgewacht zal moeten worden of naast de St. Joseph-ambachtsschool nog openbaar Nijverheidsonderwijs nodig zal zijn. Het is momenteel volgens de landsminister niet gewenst op de Bovenwinden een ambachtsschool te stichten, nu de van overheidswege toegekende huisvestings toelage Bovenwindse kinderen in staat stelt op de Benedenwinden te studeren. De Regering zal geen letter afdoen van het principe der gelijkstelling. Deze ligt voldoende in de gemoederen der Antillianen verankerd.

Na de duplieken van de heren v.d. Hoeven, Debrot, Braam en Goslinga volgde de artikelsgewijze behandeling. Verschillende technische wijzigingen werd bij amendement van de heren v.d. Hoeven, Braam en Debrot aangebracht.

De hr Braam stelde voor de eindstemming over het hele ontwerp reeds thans te doen plaats vinden. De heer Debrot zeide dit voorstel wel sympathiek te vinden, omdat het ontwerp een bekroning van landsminister Sprockel's levenswerk is. Maar hij geloofde, dat het toch prudenter zou zijn met de stemming tot later te wachten. Het voorstel-Broos werd daarna met de stemmen der heren Kwiers, Broos, Goslinga, de la Fuente, Dirkx en Vlaun tegen, verworpen.

De A-scholen

Landsminister Sprockel beantwoordde hierna de vragen van de heer v.d. Hoeven over de datum van de omzetting der A-scholen in B-scholen. Spreker gaf toe dat een vergissing was gemaakt. Het door de Staten vastgestelde jaar 1953 is door een fout in 1954 veranderd.

Dit is zeer te betreuren, doch de landsminister was van mening, dat de vergissing in feite geen schade aan het onderwijs zou toebrengen. De omzetting vindt plaats op 1 Sept. van dit jaar en geldt acht scholen op Curaçao en enkelen op Aruba en de Bovenwinden.

De heer v.d. Hoeven wilde hierop weten, wat de Regering gedaan heeft om hetgeen voorgevallen is in de toekomst te voorkomen. De vergissing heeft in feite de beslissing der Staten veranderd. Deze soort vergissingen zijn zeer gevaarlijk. Zij zouden te voorkomen zijn, wanneer de Regering alle stukken liet drukken.

Landsminister Sprockel zeide, dat het een euvel is met stencils te moeten werken. De Regering zal de stukken goed behoren na te zien. Samenwerking met de Staten is nodig.

School Bovenwinden

Naar aanleiding van gestelde vragen met betrekking tot de Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van 7 Aug. '53 tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting van het eilandsgebied de Bovenwindse Eilanden voor het dienstjaar 1953, deelde landsminister Sprockel mede, dat de bouw van de Bijzondere School te Windward-side in December van het vorig jaar werd aanbesteed. De laagste inschrijver ging nog 30 mille boven het ingetrokken bedrag uit. De bouw werd toen gegund aan de Aruba Bouw Mij. Op 30 Juni a.s. moet de school opgeleverd zijn.

Nadat landsminister Plantz enkele mededelingen heeft gedaan omtrent de uitkeringen aan arbeiders der Bovenwindse Eilanden, wordt het ontwerp in zijn geheel aangenomen.

Een zelfde ontwerp-landsverordening betreffende Bonaire werd eveneens overgenomen.

Ook tijdens de behandeling van de Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 bleek, dat een vergissing in de stukken is gemaakt. Er stond, dat bij overging van de landsdienst naar de eilandsdienst **steeds keuring plaats vond.**

Hier was het woord „niet" weggevallen. Er ontspon zich een lange discussie, die resulteerde in het voorstel van de landsminister, dat hij het geval nog eens opnieuw zou bekijken. Waartegen van de zijde der Staten geen enkel bezwaar bestond.

Voor de Ontwerp-landsverordening regelende de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de leden van de Regeringsraad had de heer Morkos een twaalftal amendementen ingediend. Na een algemene inleiding over de onderhavige materie en een dito beschouwing van de heer Braam (die bij amendement enkele technische wijzigingen had voorgesteld kwam mr. Da Costa Gomez aan het woord. Hij zeide, dat de opmerkingen der beide sprekers geen nieuwe gezichtspunten hadden geopend. Geen der amendementen van de heer Morkos kon hij overnemen. De Regering was wel bereid het art. 5 van de betreffende landsverordening zodanig te lezen dat gedeeltelijk aan de verlangens van de heer Morkos tegemoet gekomen kon worden.

De heer Morkos was hiermede tevreden gesteld.

Mr. Da Costa Gomez stelde hierna een algehele regeling van de rechtspositie der ambtenaren in het vooruitzicht. Doch dit zal enige tijd eisen.

De heer Braam wilde nog weten, of de Regering nog steeds van mening is, dat de jaarlijkse toelage van *f* 1800.— voor de Voorzitter van de R.R. gehandhaafd moet blijven. Mr. da Costa Gomez gaf hierop een bevestigend antwoord, omdat deze toelage nodig is ter bestrijding der kosten, verbonden aan de representatieve verplichtingen.

Onvermoeibaar

Toen het al 1 uur in de morgen is, en de aandacht begint te verslappen, toonde de heer v.d. Hoeven zich nog fit genoeg om met de heer Braam een duel aan te gaan over het staatsrechtelijk-juridisch begrip: Eilandsgebied. De onvermoeide C.O.P.-afgevaardigde was van mening, dat men veel beter van: Eiland kon spreken, i.p.v. die ingewikkelde formulering. Niemand interesseerde zich er meer voor.

De heer Morkos wilde de eindstemming thans doen plaats vinden. Waartegen niemand bezwaar had. Als gevolg waarvan het Ontwerp in zijn geheel werd overgenomen.

Inzake de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 deelde landsminister Plantz mede dat hij het indertijd toegevoegde art. 211 weer wilde schrappen.

De hr v.d. Hoeven zeide te hopen, dat aan de verwachtingen der open entrepots beantwoord zal worden. Zij zijn van groot belang voor de Antilliaanse economie. Zijn voorstel om de eindstemming staande deze vergadering te houden, vond algemene bijval. Weshalve ook deze (laatste) ontwerp-landsverordening er met vlag en wimpel door ging.

Het was kwart over twee hedenmorgen, toen de Statenleden zich van hun zetels verhieven om ijlings huis- en hotelwaarts te ijlen ten einde het moede hoofd ter ruste te leggen.

Shell benzine „gedoopt"

Emmastad. — Naar wij vernemen, zal binnen zeer korte tijd door de C. P. I. M. Shell benzine met I. C. A. (Ignition Control Additive) op de markt worden gebracht.

I. C. A. is een z.g. dope welke aan de benzine wordt toegevoegd en de verbranding regelt. I. C. A. voorkomt vóórtijdige ontsteking en kortsluiting van de bougies.

Deze dope is het resultaat van een jarenlang intensief wetenschappelijk onderzoek door de scheikundigen van de Koninklijke-Shell Groep naar een oplossing voor het beëindigen van de hoofdoorzaak van vermogenverlies en brandstofverspilling in automobiel motoren.

Sinds voor de eerste maal in 1922 tetraethyl lood aan benzine werd toegevoegd teneinde de klopvastheid te verhogen, heeft geen nieuwe toepassing in de aardolie-industrie zoveel opzien gebaard als de Shell uitvinding van I. C. A.

Aangezien de technische voorbereidingen en ook de distributie van Shell benzine met I. C. A. naar de verschillende service-stations enige tijd vergen, zal de automobilist nog even geduld moeten hebben aleer hij de Shell benzine met I C. A. zal kunnen verkrijgen.

VATEN LIEPEN OVER, POLITIE GREEP IN

Willemstad. — In de afgelopen nacht werd door een politiepatrouille geconstateerd, dat de publieke telefoon nabij de Coca-Cola fabriek op Saliña was vernield. Tevens ontdekte de politiemannen, dat in de fabriek, waar bovengenoemd heerlijk vocht wordt geproduceerd, een vat overliep.

Waarschijnlijk was de waterkraan niet goed afgesloten. Daar men niet in de „plant" kon komen, waarschuwde men de directeur. Even later vond een der agenten echter een wiel, waarmee de hoofdkraan kon worden dicht gedraaid.

Vier stappen in de wolken

Willemstad. — Op Donderdag 8 April, aanvang 20.15 uur, is er in de J.P.F. club een filmprogramma vertoond worden *Singapore* een 10-minuten documentaire, met gesproken Nederlandse tekst over de stad Singapore; haar ligging op een kruispunt van zeewegen in het Verre Oosten, haar haven, haar industrie en haar pittoreske beeld.

't Schot is te boord, een 20-minuten documentaire, samengesteld door de bekende cineast van der Horst over de Haringvisserij in Nederland.

Als hoofd film draait:

Vier stappen in de wolken, een Italiaanse speelfilm met Nederlandse tekst.

De geschiedenis van een handelsreiziger die op een ochtend zijn huis verlaat om aan het werk te gaan. Door een reeks van toevallige omstandigheden komt hij in contact met een jong meisje, dat in een autobus vol vrolijkheid afzijdig blijft van de anderen en tenslotte, wanneer beiden op hetzelfde punt zijn uitgestapt, zijn hulp inroept. Zij gaat naar het ouderlijk huis om mee te delen, dat zij een kind verwacht, doch dat de vader haar in de steek heeft gelaten, zij weet wat de gevolgen zullen zijn bij haar vader. Zij ziet eensklaps een mogelijkheid: als een man met haar mee zou gaan, al was het maar voor even en zich voor haar echtgenoot zou uitgeven, zouden de eerste moeilijkheden kunnen worden opgevangen. De man zou na begroeting en kennismaking weer kunnen verdwijnen en dan zou zij wel zien, hoe zij geleidelijk het probleem oploste. Na enige aarzeling besluit de handelsreiziger haar de gevraagde hulp te verlenen. Dit brengt hem echter in eindeloze moeilijkheden, hij kan zich aan de hartelijkheid van de boerenfamilie niet onttrekken en krijgt de ene moeilijke verwikkeling na de andere te ontwarren. Als tenslotte de list van het meisje uitkomt, geeft hij haar vader, die niets dan respect kan hebben voor de correcte wijze, waarop hij z'n dochter heeft geholpen, een lesje over zijn eigen vaderplicht, en daarmee is het ijs tussen vader en dochter gebroken. En de handelsreiziger stort weer terug in de sleur van het dagelijkse leven.

Zware windstoot geregistreerd

Willemstad. — De Meteorologische Dienst op de Dr. Albert Plesman Luchthaven registreerde gisteren om 11.30 locale tijd een zware windstoot uit Oost-Zuidoostelijke richting. De windstoot had een snelheid van 60 k.m. per uur.

UITSLAG ZWEMEXAMENS

Willemstad. — Zaterdag middag j.l. werd het examen voor het diploma geoefend zwemmer afgenomen door de heren G. Statius Muller en J. Visser, respectievelijk namens de N.A.B.L.O en de N.A.Z.B.

De namen van de 14 geslaagde dames en 18 kinderen zijn: Mej. G. Diaz, mej. E. Vinck, mevr. R. Duits, mevr. A. R. Monte mevr. D. J. M. Pieters, mevr. M. B. Sprockel, mej. R. M. de Paula, mevr. A. M. Goossens, mej. V. A. Lobbrecht, mevr. H. A. van der Hagen, mej. N. N. Gonesh, mej. E. A Nahr, en mej. C. T. Greb. Sally M. Pieters, Pamela M. Donker, Luis R. Rico, Gerard F.T.G.M. Hagemans, Hans W. Munsze, Floris A. H. J. A. Waszink, Casper K. J. Waszink, Clare C. J. Waszink Maria C. de Kruijf, Beno F. Radema, Jacoba M. Pluim-Mentz, Gerardina J. Hoefnagel, Kaerl H. Willien, Huibert-Jan Povel, Andrée Beerensteijn, Gerrit-Jan Lampers, Pieter C. J. Krijgsman en Frits 't Hart.

Madurodam gaat derde jaar van haar bestaan in

Miniatuur-stad is weer aanmerkelijk uitgegroeid

's-Gravenhage. — „De bekendheid, die de miniatuurstad Madurodam zowel in binnen- als buitenland allengs verkreeg, weerspiegelt zich in de opkomst op deze bijeenkomst", aldus zeide mevrouw B. Boon—Van der Starp gistermiddag, toen zij een persbijeenkomst presideerde ter gelegenheid van het feit, dat morgen Madurodam het derde jaar van haar bestaan ingaat, met steeds toenemend succes, aldus mevrouw Boon, die hoopt en verwacht, dat na het aantal betalende bezoekers van 1953 (487.000) dit jaar het halve millioen zal worden overschreden.

Mevrouw Boon gewaagde ook van de steeds toenemende belangstelling uit het buitenland in de eerste plaats België, en Engeland, doch ook in bijzondere mate uit de Verenigde Staten.

Zoals altijd vlak voor de opening was er in Madurodam gistermiddag een grote bedrijvigheid waar te nemen en zoals altijd zal morgen alles voor elkaar zijn. Dat nu nog de torenspits van de Amerfoortse Lange Jan zolang was neergezet boven op Hr Ms Van Kinsbergen, viel nog maar nauwelijks op. Niet alleen, dat de miniatuur-gebouwen en -inrichtingen, die er het vorige jaar reeds stonden na hun winterslaap er weer fris en blinkend uitzagen, er was tal van nieuwigheden geplaatst of in aanbouw. wij noemen de „George Maduro-kazerne" met tanks, kanonnen, hindernisbaan en alles wat er verder bij behoort, een inzending van het ministerie van oorlog en tevens een huldeblijk om de dapperen te eren, die evenals de naamgever van de miniatuurstad, George Maduro, in de oorlog vielen.

De Zaandamse houthandel William Pont geeft een overzicht van haar werven, zagerij, houtimport en houtvervoer. De Overzeese Gas- Electriciteitsmaatschappij te Rotterdam voorzag Madurodam van een volledige moderne gasfabriek, compleet met een kameroveninstallatie, watergasfabriek, gashouders, tanks, fabrieksgebouwen, werkplaatsen enz. Dezelfde maatschappij plaatste een openluchtstation van een electriciteitscentrale met haar volledige laagspanningsdistributie. De Koninklijke Zwavelzuurfabriek v/h Ketjen te Amsterdam geeft een beeld van haar kraak-katalysator, vervaardigd door een harer directeuren. Van de industrie valt dan nog te noemen een afbeelding van de linoleumfabriek Krommeni.

Binnenkort zal nog geplaatst worden het gebouw van kunsten en wetenschappen in Den Haag, opgezet door het dit jaar een halve eeuw bestaande Residentieorkest. Van hieruit zullen concerten van het orkest kunnen worden beluisterd.

Directeur Jungerius deelde nog mede, dat trouwens de muzikale verzorging op een andere leest zal worden geschoeid dan voorheen: het succes, dat de kerkmuziek bij de bezoekers had, heeft ertoe geleid, dat behalve genoemde orkestmuziek ook rooms-katholieke kerkmuziek ten gehore zal worden gebracht en pianospel afgewisseld door dans en andere lichte muziek.

Op het gebied van de kunst heeft de zestienjarige wethoudster Elly Rurup van Madurodams jeugdgemeenteraad voor kunst en culturele zaken het alleraardigste idee gehad contact te zoeken met een aantal beeldhouwers en beeldhouwsters, waaronder Albert Termote. Het resultaat is, dat in de loop van het seizoen in Madurodam waarschijnlijk een tentoonstelling te zien zal zijn van miniatuur-beeldhouwwerken in navolging van de Arnhemse Sonsbeek.

Dan is of komt er nog een copie van de Rotterdamse diergaarde De Blijdorp, een kampeercentrum van Carl Denig, het provinciehuis van Gelderland. Ook moeten nog genoemd worden enige typisch Nederlandse voorwerpen, zoals bloemenkarretjes, haringstalletjes, groenten- en fruitkarrem, een draaiorgel, dat echte draaiorgelwijsjes speelt.

Voor de tegenstelling tot al dat kleine beweegt zich over het terrein een ruim twee meter lange Gulliver in authentieke kledij. Donderdag 7 April zal burgemeester Schokking van Den Haag dit seizoen van Madurodam openen door de sleutel van het miniatuur-stadhuis om te draaien en zal staatssecretaris Kranenburg van oorlog de George Maduro-kazerne (een copy van de kazerne in Den Bosch) aan het bestuur van Madurodam overdragen.

PARAMARIBO

Hij staat te liegen

Paramaribo. — In de Staten van Suriname is men nog altijd druk bezig met de begrotingsbehandeling 1952 en 1953. Op het ogenblik is het departement van volksgezondheid aan de beurt.

Op de laatste vergadering, Woensdagavond jl., kwam alleen dr H. van Ommeren aan de beurt. Hij sprak met een onderbreking van ongeveer 30 minuten ruim vijf uren lang.

Zijn rede werd hier en daar gestoord door interrupties van zijn partijgenoot J. Pengel, die aan het adres van de spreker uitroepen lanceerde als „boef", „hij staat te liegen", „baka vergadering me nak' ing toe klap (na de vergadering dien ik hem twee klappen toe)".

De heer Pengel had het gemunt op dr Van Ommeren en het lid Findlay (die momenteel afwezig is, meereizende met de districtscommissaris van Marowijne op een inspectietocht naar het Surinaams — Braziliaans — Franse grensgebied). Hij was van mening, dat deze heren niet langer het vertrouwen van hun partij genieten en hun zetel dienden te ontruimen en dat zij in de volksvertegenwoordiging geen recht van spreken meer hebben.

DE STENEN SPREKEN

Paramaribo. — Arbeiders, die bezig zijn de oude militaire bakkerij in Fort Zeelandia af te breken, zijn gestuit op drie grafstenen, die lagen onder het fundament van de Noordelijke bakstenen muur.

De benedenhelft van twee der stenen is nagenoeg geheel weggesleten, maar de bovenhelft is nog vrij goed te lezen. Vermoedelijk hebben de stenen in vroegere jaren zodanig geleden, dat over de benedenhelft water gelopen is, vandaar de slijtage. De derde steen is of onbewerkt of zodanig afgesleten, dat er niets meer op te lezen valt.

Op een der stenen valt het volgende te ontcijferen: De weledelgestrenge heer Jacob Ernst Beeldsnijder matroos overleden XVIII November MDC LXXI.

In het jaartal is tussen de C en de L een spatie; vermoedelijk moet er nog een C hebben gestaan, het jaartal is dan 1771.

De stenen werden ongeveer een halve meter onder de grond gevonden. Of er onder de stenen nog sporen van graven zijn, is nog niet nagegaan.

„De Nationale" is tevreden

Paramaribo. — Met een bijeenkomst ten huize van president-commissaris H. J. de Vries heeft de Eerste Surinaamse Verzekeringsmaatschappij „De Nationale" dezer dagen haar éénjarig bestaan gevierd.

In een onderhoud, dat een redacteur van „Het Nieuws" had met de commercieel directeur, de heer E. Wijngaarde, deelde deze mede tevreden te zijn over de resultaten, vooral gezien de tegenwerking, die volgens de heer Wijngaarde werd en wordt ondervonden van de Hollandse verzekeringsmaatschappijen. Daartegenover wordt gewaardeerde medewerking verkregen van Engelse en Amerikaanse maatschappijen.

In het afgelopen jaar sloot „De Nationale" reeds voor bijna 21 millioen gulden brandverzekeringen af.

Uitgekeerd werden twee premies wegens brand, tien wegens auto-ongevallen en nog een aantal voor transportschade.

De heer Wijngaarde sprak met nadruk zijn erkentelijkheid uit voor de medewerking ondervonden van de Surinaamse Bauxiet Maatschappij en de Billiton N.V.

Binnenkort zal de Nationale het hele terrein van schadeverzekering bestrijken.

Begonnen met 398 aandelen van ƒ 500 zijn er nu reeds 530 aandelen van ƒ 500 geplaatst. Onder de aandeelhouders zijn niet alleen zg. kapitalisten, doch ook mensen, die men als kleine luiden pleegt aan te duiden, zoals timmerlieden, kleermakers, een sjouwersbaas.

Er zijn plannen om een tweetal A.M.S.-ers voor opleiding naar het buitenland te zenden en de werkzaamheden tot het Caribisch gebied uit te breiden. Het personeel is thans negen man sterk.

N.P.S. KOOS BESTUUR

Paramaribo. — De Nationale Partij Suriname heeft dezer dagen haar partijcongres gehouden voor de verkiezing van een nieuw hoofdbestuur. Aangezien alleen de candidatenlijst van de afdeling Paramaribo was ingediend, werden deze candidaten automatisch gekozen.

Het hoofdbestuur bestaat thans uit de heren: Doelwijt, Proeve, dr Dawson, R. Silos, Sof, Lede Morgenstord, M. McMay, J. Kraag, dr G. Kletter, F. Zwakke, H. van Leesten.

Een actie van de afdeling Coronie om te bepalen, dat de fractieleider ambtshalve lid van het hoofdbestuur moest zijn, werd door het congres verworpen.

KNOEIERIJEN AAN HET LICHT

Paramaribo. — De politie heeft drie personen aangehouden wegens knoeierijen met een export-quotum van de Surinaamse Landbouwers Organisatie. Het quotum werd door een bestuurslid van de organisatie verkocht voor ƒ 6500. De koper droeg het op zijn beurt aan een derde over voor ƒ 30.000. Er zijn aanwijzingen, dat de verkoper slechts stroman was en de opbrengst, die in feite verenigingseigendom was, onderling is verdeeld.

STUDEREN VOOR PREDIKANT

Paramaribo. — Met de „Cottica", die midden April naar Nederland vertrekt, gaat voor studie-doeleinden mede een achttal leerlingen van de ruim twee jaar geleden te Paramaribo geopende Theologische School van de Evangelische Broedergemeente, die in Zeist hun verdere opleiding tot predikant zullen ontvangen. De school werd opgericht na een desbetreffend besluit van de synoda der E.B.G. drie jaar geleden.

DANKBETUIGING

Ook namens mijn vrouw, dank ik langs deze weg een ieder die ter gelegenheid van mijn zilveren ambtsjubileum en herbenoeming tot Gezaghebber op enigerlei wijze blijken van belangstelling hebben getoond.

J. C. PAAP

Gezaghebber van het Eilandgebied de Bovenwindse Eilanden.

De week in Nederland

Antilliaanse belangstelling voor Utrechtse Jaarbeurs

Schrijversbal en Boekenweek ✶ De Jaarbeurs onder nieuwe leiding ★ Duitse grensboeren contra Nederlandse collega's

Telkenjare tegen het eind van de winter, wanneer de eerste sneeuwklokjes en crocussen boven de grond komen en de kachels overdag nog maar getemperd hoeven te branden, viert men in Nederland het feest van het boek. Het is een merkwaardig feest, en dat niet alleen omdat het een week duurt. Feitelijk zou men het in de herfst verwachten, wanneer de lange avonden gaan beginnen, maar waarschijnlijk behoeft de boekverkoop op dat tijdstip, met Sint Nicolaas en Kerstmis in het vooruitzicht, minder propaganda dan in het voorjaar.

Overigens kreeg uw briefschrijver de indruk, dat de Boekenweek dit jaar weer wat meer was afgestemd op propaganda voor het lezen en kopen van boeken — het doel, waarvoor zij, vóór de oorlog, in het leven is geroepen — dan voorgaande jaren. Zoals vaak het geval is bij dergelijke manifestaties hadden de bijzaken de neiging gekregen de hoofdzaak naar achter te dringen. En met bijzaken bedoelen wij in dit geval de door een selecte kring van genodigden bijgewoonde officiële opening, het grote boekenweekbal, dat al omdat er ook schrijvers komen, vormen zij dan een minderheid, wijds het schrijversbal noemt en lezingen, die, gezien het onderwerp, slechts door een zeer beperkte kring van belangstellenden bezocht zullen worden.

Natuurlijk was er ook dit jaar een officiële openingsavond, die ditmaal in Den Haag werd gehouden en een extra-feestelijk tintje had, omdat zij samenviel met het honderdjarig bestaan van de 's Gravenhaagse Boekhandelaarsvereniging. De Koningin gaf blijk van haar belangstelling, minister Cals vertegenwoordigde de regering en de bekende schrijver Maurice Roelants de Benelux-partner België. Het schrijversbal, in het feestelijk versierde Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, bracht weer de van ouds bekende schittering van avondtoiletten en gaf boekverkopers, uitgevers, en ook schrijvers, uit heel het land gelegenheid het genot van een cocktail en voortreffelijke dansmuziek oude vriendschapsbanden te hernieuwen en ervaringen uit te wisselen.

Boekenweek — Jaarbeurs

Maar naast dit officiële gedeelte, waar het grote, boeken-lezende publiek alleen door de kranten en de radio iets van vernam, heeft men ditmaal zijn best gedaan ook de eigenlijke propaganda voor het boek een royale kans te geven. De radio ging hierbij vooraan, op loyale wijze gevolgd door kranten en tijdschriften. De boekhandelaren hadden veel werk gemaakt van hun étalages en dikwijls kleine tentoonstellingen ingericht en in vrijwel elke plaats was „iets te doen", waardoor de trom werd geroerd voor het boek. In het landelijke Bergen (N.H.), woonplaats of voormalige woonplaats van tal van schrijvers en dichters, had de bekende literatuurhistoricus W. H. M. E. van Leeuwen een alleraardigste tentoonstelling ingericht van portretten en manuscripten van de alleroudste tot de modernste Nederlandse schrijvers en zo waren er talrijke voorbeelden van beschaafde en beslist geslaagde propaganda voor het boek. Het boek, dat bij het huiselijk ingestelde Nederlandse volk reeds een aanzienlijke populariteit geniet, maar dat in menig gezin toch nog een wat groter plaats zou kunnen innemen, dan thans het geval is.

Terwijl de boekenweek reeds in volle gang was, timmerde en verfde men aan de Croeselaan en op het Vreeburg in Utrecht nog aan de stands voor de Jaarbeurs, die op het ogenblik, waarop wij deze brief schrijven, juist sinds enkele uren haar poorten heeft geopend. Deze 69e Jaarbeurs is de eerste, die is voorbereid door de nieuwe directeur van dit instituut, mr H. A. R. Schuit, die de niet-makkelijke taak heeft het werk, dat is begonnen door de heer Graadt van Roggen en werd voortgezet door mr Milius, verder uit te bouwen. Een opgave, die deze joviale van zelfvertrouwen blakende figuur wel toevertrouwd lijkt.

Buitenlands bezoek

Het is overigens merkwaardig te constateren, hoe zich, sinds de jaren na de oorlog, het accent op de Jaarbeurzen heeft verlegd. Elk half jaar — de Utrechtse Jaarbeurs wordt in het voorjaar èn in het Najaar gehouden — nemen de producten van eigen industrie weer een voornamere plaats in, dan op de voorgaande beurs. Duidelijker nog dan in statistieken en grafieken vindt men hier, op de Jaarbeurs, de weerspiegeling van het proces van snelle industrialisatie, dat Nederland sinds de Bevrijding doormaakt. En niet alleen het aantal producten van Nederlands fabrikaat neemt toe, ook de leiders van jonge industrieën en zij, die er over denken een industriële onderneming op te richten, vinden op de Jaarbeurs meer en meer de machines, de instrumenten en de grondstoffen of halffabrikaten, die zij voor hun jonge bedrijf nodig hebben.

Een gevolg van deze accentverlegging is een toenemend bezoek aan de industrie- en machine-stands in de Bernardhal en op de terreinen aan de Croeselaan, die vroeger een soort dépendance van de eigenlijke Jaarbeurs vormden, maar thans de hoofdgebouwen aan het Vreeburg bijna aan belangrijkheid voorbij streven.

De belangstelling voor de Jaarbeurs is weer verheugend. Niet alleen uit Nederland, maar ook uit het buitenland en zelfs van buiten Europa verwacht men talrijke zakenlieden en industriëlen. Van de Antillen komt een heel gezelschap, bestaande uit de heren dr ir Percy C. Henriquez, J. Geerman, ir A. van den Berg, J. R. Jonkhout, Clinton H. Whitfield, Richard Henriquez en H. G. Muskus.

Zij hebben — naar wij vernamen — belangstellng voor de gehele jaarbeurs, maar enkelen hunner zijn toch in het bijzonder geïnteresseerd voor de op deze Voorjaarsbeurs zeer uitgebreide afdeling bouwmachines en bouwmaterialen. Een afdeling, waar men van stenen tot zandgrijpers en van tegeltjes tot reuzenwalsen alles vindt, wat de bouwer interesseert. Trouwens, ook de Mexicaanse minister voor waterbouwkundige werken en onderzoekingen, de heer Eduardo Chavaz, die momenteel een studiereis door Nederland maakt met het oog op de uitvoering van inpolderingswerken in het dal van zoek aan deze afdeling te brengen.

Een grote som uit een klein stadje

Wij spraken zoëven van Antilliaanse bezoekers aan de Jaarbeurs en dat herinnert ons er aan, dat een project, dat door Antilliaanse steun tot stand is gekomen, Madurodam in Den Haag, binnenkort weer zijn poorten zal openen. In de afgelopen twee zomers heeft deze miniatuurstad, die elke winter wordt uitgebreid, zich ontwikkeld tot de grote trekpleister van vreemdelingen, die Den Haag bezoeken. Het zou ons niets verwonderen, als de uitgebreide en dure herstelwerkzaamheden, die op het ogenblik aan de griezelkamers van de Gevangenpoort in Den Haag worden uitgevoerd, in verband staan met het toenemende bezoek van uitstapjes-makende-schoolkinderen, dagjesmensen en hele scharen andere touristen aan Madurodam. De Gevangenpoort, vóór de opening van de miniatuurstad in 1952 de voornaamste „attractie" van vele bezoekers van Den Haag, zal de concurrentie van Madurodam geducht hebben kunnen merken.

Wat het stadje in een duinpan tegenover het K.L.M.-gebouw en hotel „De Witte Brug" zo bijzonder sympathiek maakt, is het feit, dat een zeer groot deel van de netto-opbrengst der toegangsgelden wordt afgestaan aan een instituut, dat waarlijk aller steun behoeft: het Nederlands Studenten Sanatorium in Laren. Deze week heeft mevr. B. Boon—van der Starp, de geestdriftige organisatrice van Madurodam, alweer een bedrag van ruim 34.000 gulden, zijnde de opbrengst van het jaar 1953, aan het bestuur van het sanatorium overhandigd. In de voor die gelegenheid belegde feestelijke bijeenkomst heeft de voorzitter van het bestuur, prof. dr G. C. Heringa van de Amsterdamse Universiteit, uiteengezet, dat het sanatorium dit geld uitmuntend kan gebruiken. De in het sanatorium verpleegde studenten worden, door een bijzondere onderwijssysteem, in staat gesteld hun studie zoveel mogelijk voort te zetten, maar dit systeem kost nu eenmaal handen vol geld. Overigens zullen in de toekomst, naarmate er plaatsruimte komt, ook àndere patiënten dan studenten aan Nederlandse universiteiten, bijvoorbeeld leerlingen van kweekscholen en vluchtelingen, die zich in een nieuw, intellectueel beroep willen bekwamen, opgenomen worden.

Familie van Nederlandse grensboeren bij een grenspaal van de Nederlands-Duitse grens.

Rumoer aan de grens

De vluchtelingen, die Nederland in zeer beperkte mate op neemt (er wordt echter een actie gevoerd om méér uitgewekenen uit Oost-Europa, en vooral diegenen, die om gezondheidsredenen niet in de Verenigde Staten toegelaten worden, gastvrijheid te bieden), komen meestal via de Oost-grens het land binnen. Aan diezelfde Oostgrens spelen zich de laatste tijd merkwaardige tonelen af.

Zoals bekend verondersteld mag worden heeft West-Duitsland Nederland tot nu toe geen oorlogsschade betaald. Om nu toch enige schadeloosstelling te krijgen voor hetgeen de Duitsers tijdens de oorlog uit Nederland hebben weggehaald en er hebben verwoest, heeft de Nederlandse regering, nu al weer paren geleden vrijwel alle op Nederlands gebied gelegen gronden van Duitse landeigenaars in beslag genomen en aan Nederlandse landbouwers verkocht. De Duitse landeigenaars — meest boeren — hebben van hun eigen regering een schadeloosstelling gekregen, maar achten deze veel te laag. Enkele hebben bij de Raad voor Rechtsherstel in Den Haag een eis om schadeloosstelling door de Nederlandse regering ingesteld, maar de behandeling van deze zaken verloopt traag.

In de afgelopen weken hebben verscheidene Duitse boeren nu voor eigen rechter gespeeld. Vergezeld van verslaggevers en zelfs van een cineaste, zijn zij op een onbewaakt gedeelte over de Nederlandse grens getrokken en hebben zij gronden, die vroeger aan Duitse eigenaars behoorden, met gerst en haver bezaaid. Een demonstratie, die de Nederlandse eigenaars en omwonenden met grimmige gezichten, maar dadenloos moesten aanzien, daar de Duitsers vèr in de meerderheid en alle met schoppen en rieken bewapend waren.

Daar de betrokken percelen gereed lagen om met andere gewassen bezaaid te worden, betekent de demonstratie tevens een belangrijke schadepost voor de Nederlandse grondeigenaars. De Nederlandse regering heeft thans politie-versterking gezonden, om verdere demonstraties van Duitse zijde te voorkomen, maar onder de Nederlandse grensboeren, die de voormalige Duitse gronden niet cadeau hebben gekregen, maar er met duur geld voor hebben betaald, heerst thans minstens evenveel ontstemming als aan de Duitse kant van de grens. Hopen wij maar, dat deze storm op een stuk bouwland even gauw uitgewoed zal zijn als de bekende en spreekwoordelijke storm in een glas water.

Deugdelijke of ondeugdelijke remmen?

Nog een andere aangelegenheid, waar Nederlanders en Duitsers bij gemoeid waren, heeft dezer dagen de aandacht getrokken. Vorig jaar merkte de chauffeur van een Nederlandse vrachtauto, terwijl hij in Duitsland een steile helling afreed, dat zijn remmen weigerden. Hoewel de chauffeur, Dirk de Baat, zijn best deed een onheil af te wenden, kon hij niet verhinderen, dat enige auto's werden aangereden en zes mensen het leven verloren.... Een Duitse rechtbank heeft de Baat thans tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld. Een zwaar vonnis, wanneer men aanneemt, dat de Baat niets aan het ongeluk kon doen. Maar daar zijn de deskundigen het nu juist niet over eens. Vooral de Duitse technici houden hardnekkig vol dat de chauffeur, vóór hij de helling afreed, geweten moet hebben, dat er iets met de remmen aan de hand was en dat hij éérder had moeten remmen.

De zaak zal thans in hoger beroep opnieuw worden behandeld. Nederlanders, die het proces hebben bijgewoond, hebben critiek op de houding van sommige deskundigen en het zware vonnis, maar zijn overigens van oordeel, dat de rechtbank haar best heeft gedaan de zaak objectief te behandelen en dat van enige animositeit tijdens de zitting geen sprake is geweest. Hetgeen een verheugend teken mag worden genoemd.

Nadert economische teruggang in Amerika zijn einde?

Bevredigende opleving eerst in 1955 verwacht

(Bijzondere correspondent)

New York. — Optimistische klanken verstevigen de hoop, dat in de maand April het einde van de benedenwaartse tendenz van de Amerikaanse economie zal worden ingeluid. President Eisenhower's economische adviseurs verkondigen deze mening en zij denken dat een belangrijke toename van de consumptieve uitgaven kan worden verwacht door de verlichting der indirecte belastingen met $ 1 milliard, die thans zal beginnen uit te werken. Als gevolg hiervan hopen vooraanstaande Amerikaanse economisten, dat aan de toename van de werkloosheid een halt zal worden toegeroepen.

„Stock-piling" stimulans voor wereld-economie

Met andere woorden zou men binnen enkele weken een stabilisatie kunnen bereiken, ofschoon men zich niet moet voorstellen, dat opeëns een aanmerkelijk herstel van de bedrijfsactiviteit merkbaar zou worden. Het herstel zou zich over het algemeen eerst geleidelijk gaan manifesteren in de herfst en pas in 1955 bevredigende proporties aannemen.

Intussen blijven de berichten uit het bouwbedrijf gunstig; de toestand op de geldmarkt is gezond en de automobielindustrie is eerder verloren terrein aan het herwinnen.

Gedurende de industriële aanpassingsperiode hebben de fabrikanten eerder hun heil gezocht in het beperken van hun productie dan in het verlagen van de prijzen. Dit is te verklaren, omdat over het algemeen, de consumenten een behoorlijk bestedingsvermogen hebben behouden, hetgeen blijkt uit de gunstige ontwikkeling bij de spaarbanken.

Na negen maanden aanpassing en recessie verwacht men dus, ook in financiële kringen, dat binnenkort een pauze zal intreden en daarna een langzaam herstel. Deze opinie wordt gedeeld door leidende figuren uit de zakenwereld maar niet door de vakverenigingen en de democratische partij, die ongeduldig is geworden omdat de regering zolang heeft getalmd met het nemen van maatregelen, die zouden kunnen leiden tot het opvoeren van koopkracht, productie en werkgelegenheid.

George Humphrey, minister van Financiën, meent dat reeds in de maand Mei tekenen van opleving zich zullen manifesteren; Sinclair Weeks, minister van Handel stelt vast, dat thans reeds tekenen aanwezig zijn van een vermindering van de werkloosheid.

In het eerste-kwartaal is de toestand voor de drie sleutelindustrieën, te weten de staal- en automobielindustrie en de spoorwegen sterk beneden het peil van de overeenkomstige periode van 1953 gebleven. De staalindustrie is met 23, de automobielproductie 9 en de wagonladingen met 13 pCt. achteruit gegaan.

Ondanks deze niet zeer fraaie statistische gegevens, zijn ook de Amerikaanse exporteurs aangestoken door de algemene golf van optimisme ten opzichte van de toekomstige mogelijkheden, ofschoon de uitvoer van niet-militaire goederen in 1952 en 1953 telkens met niet minder dan $ 1 milliard is afgenomen. Men moge het jongste totaalcijfer van $ 12,2 milliard nog zeer hoog achten, er is toch wel een grote dosis vertrouwen voor nodig om de toekomst hoopvol in te zien. De buitenlandse concurrentie wordt voortdurend scherper, terwijl de vraag naar Amerikaanse goederen afneemt naarmate de economische situatie in het buitenland zich normaliseert.

Desondanks houdt men er hier de moed maar in, omdat men drie factoren voor ogen houdt; Commerciële liberalisatiemaatregelen, regeringscredieten op lange termijn en besteding van een gedeelte van de aanzienlijke buitenlandse dollarvoorraden, geschat op $ 23 milliard, voor aankopen in Amerika. Meer tastbaar op het gebied van hoopvolle elementen is geweest de aankondiging, dat president Eisenhower een nieuw programma heeft opgesteld, hetwelk voorziet in grote aankopen van een veertigtal metalen en minerale ertsen voor het aanvullen van de strategische voorraden.

Immers, na het beëindigen van de strijd in Korea, heeft zich een belangrijke inzinking op de goederen- en grondstoffenmarkten voorgedaan door het stopzetten van de Amerikaanse „stock-piling", entwikkeling, die in de eerste instantie aanleiding heeft gegeven tot algemene recessieverschijnselen, die later hier en daar de vrees hadden doen ontstaan voor een economische crisis van wereldformaat.

Ofschoon de onderhavige Amerikaanse aankopen slechts in het Westelijk halfrond zullen geschieden, zal hiervan een stimulerende invloed uitgaan op de wereldmarkten, die in constructieve zin om zich heen zal kunnen grijpen niet alleen ten gunste van de grondstoffen-producerende gebieden, maar ook van de landen wier economieën in niet onbelangrijke mate van die gebieden afhankelijk zijn.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — De N.Y.-effectenbeurs moest gisteren na de opening winstnemingen verwerken, waardoor dalingen ontstonden, doch de ondertoon bleef gunstig. Bij het verdere verloop konden sommige industrials zich verbeteren ben een beperkte omzet, doch over het algemeen was de stemming ongeregelmatig. De markt sloot nauwelijks prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1138; hoger 420; lager 466; onveranderd 302; aandelenomzet 1.710.000; obligatieomzet $ 3.340.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	164 3 8
Anaconda	34 1 2
Bethlehem Steel	57 7 8
Dupont de Nemours	117 7 8
General Electric	109
General Motors	66 7 8
Int. Tel. and Tel.	16 1 4
Shell Oil	93 1 2
Standard Oil of New Jersey	81 3 8
U.S. Steel	42 3 4

ARUBA

Twee Lago tankers uit de vaart

San Nicolas. — De Lago lake tankers „Maracay" en „Cumarebo" zullen binnenkort uit de vaart worden genomen en voor onbepaalde tijd in de haven van San Nicolas worden opgelegd. De reden hiervan moet worden gezocht in het feit, dat door de in gebruik name van de nieuwe pijplijn van het Meer van Maracaibo naar de Amuay-baai en het te varen traject niet alleen wordt ingekort, maar tevens wordt mogelijk, dat schepen van grotere tonnage ruwe olie kunnen laden.

Ten aanzien van de bemanning zijn bepaalde voorzieningen getroffen. Degenen, die lange tijd bij de maatschappij in dienst zijn, zullen worden overgeplaatst op andere schepen. Degenen, die slechts voor een korte tijd in dienst zijn bij de maatschappij, zullen op wachtgeld gesteld worden. Gedurende die tijd zullen pogingen in het werk worden gesteld hen op de vaste wal te werk te stellen.

De „Maracay" behoort tot een der oudste schepen van de maatschappij, deze tanker werd nl. in Juni 1931 gebouwd en ondernam totaal 2.593 reizen, de „Cumarebo" dateert van Juni 1934 en maakte 1985 reizen.

BEMANNING VERTROKKEN

Oranjestad. — Gisteren vertrok per K.L.M. de bemanning van het houten stoomschip Rio Tinto, dat enkele weken geleden nabij Point Colorado gezonken was.

SPELENDE KINDEREN VERSTOPTEN KAPITAAL

Oranjestad. — Nadat de familie aangifte gedaan had voor de vermissing van een geldkistje, inhoudende een bedrag van plm. *f* 1750.— en enkele sieraden, vond de recherche het bewuste kistje onder de linnenkast, waar het door spelende kinderen was verstopt.

ESSOCLUB RICHT JUNIOREN-CLUB OP

Oranjestad. — Zaterdagavond werd het Esso Junioren Club in gebruik genomen. Het is bestemd voor degenen, die de leeftijd van 12 tot 17 jaar hebben. Te jong voor de grote mensen club, maar weer te groot voor de kinderclub. Men heeft de beschikking gekregen over een bungalow, welke werd omgebouwd en nu een echte club geworden is. Zowel de Dames Club als de Esso Club hebben aan de tot stand koming van deze jeugd club hard meegewerkt.

CULTUREEL FILM PROGAMMA

Oranjestad. — Op Vrijdag 9 April zal er wederom een Cultureel filmprogramma worden verzorgd door de Gouv. Filmdienst in de Club Suriname te San Nicolaas. Aanvang 8 uur.

SCHEEPVAART ARUBA

Hecuba v Philadelhpia nr Europa; **Oberon** van Baltimore nr Philadelphia; **Dearwood** van St. Lucia nr Grenada; **Pallas** v New Orleans nr Paramaribo; **Helena** v Amsterdam nr Pt. Cardon.

Oslo. — In Zweden zijn in 1953 3.436 gevallen van kinderverlamming gemeld, waarvan 206 met dodelijke afloop. Sedert de grote epidemieën van 1900 en 1910 was het aantal gevallen van deze ziekte in Zweden niet zo hoog geweest.

Amersfoort. — H.K.H. Prinses Margriet nam voor de eerste maal deel aan een officiële jeugdruiterwedstrijd en behaalde in tegenwoordigheid van de koningin en de prins met „Barbero" de vijfde prijs in de dressuurproef.

— De regering van Israël heeft toestemming verleend voor de bouw van een nieuwe kerk van de Annunciatie te Nazareth in plaats van de bestaande, die, naar men gelooft, is opgetrokken boven de vroegere woning van de H. Familie.

— De Amerikaanse Marine wil dit jaar nog beginnen met de bouw van een tweede atoomduikboot, een derde vliegdekschip en 28 kleinere schepen.

WEST-END
„One girl's confession"

CINELANDIA
„Pony Express" en optreden van de bekende danseres: „Rosita Diaz"

ROXY
„Macadam"

TENNIS BAAN TE MUNDO NOBO; Tenniswedstrijden.

CHOBOLOBO:
Dans en Diner

WIT-GELE KRUIS: Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Achtmaal, Niewindtstraat 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN:
De nachtdienst der Apotheken worden waargenomen door: *Botica Nueva* De Ruyterplein, tel. 2838 en *Botica Central*, Breedestraat 45 (O.), tel 3281.

SCHEEPSREPARATIE C. P. N.
Wachtdienst Heer H. Hajenius van 7 t.m. 15 uur, tel. 1758, b.g.g. tel. 5725.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. N. F. Jung 01.30 — 05.30 tel. 3209

Personeel afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 10 April 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19 J. D. tel. 4445
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan No. 15, tel. 2265

C. S. M.

Rederij:
H. Poot tel. 2570

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 23.00 en van 23.00 — 08.00
W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; en van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245.

THEATER ASIENTO
„The blue veil".
Geen kinderen beneden 16 jaar.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 8 in en 3 uit; tankschepen 20 in en 12 uit; zeilschepen 4 in en 8 uit. Passagiers landend 1, vertrokken 10 en doorgaand 231.

Hato: Vliegtuigen 12 inen 13 uit. Passagiers landend 219, vertrokken 121 en doorgaand 57.

WEERBERICHT

Max. temp. 29.8 C (85.7 F); min. 25.2 C (77.4 F) en gem. 25.4 C (81.4 F). Max. wind 23, min. 12 en gem. 18 knopen. Vochtigheid 69%. Neerslag sporen. Helder 3, licht bewolkt 12 en bewolkt 9 uren.

GREEP UIT DE AETHER

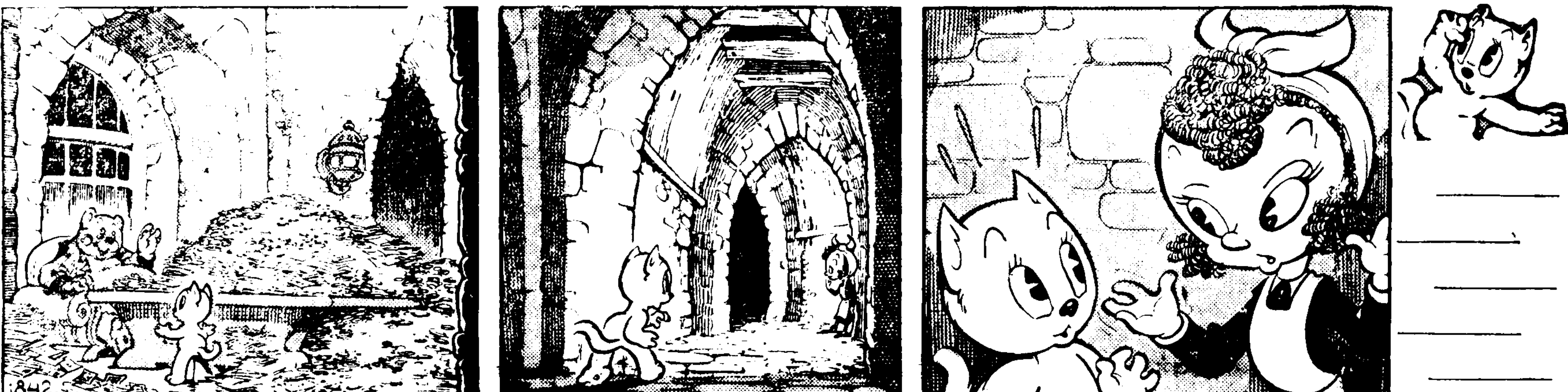
CUROM (416.6 m)
5.30 Uitzending voor kleinere kinderen
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Boletin di noticia.
7.30 Wat de handel biedt
8.00 News in English
8.30 Zoeklicht op Nederland
8.45 Verboden te roken"
9.04 Causerie
9.13 Concerto in F. gr. t.
9.30 Boeken vragen Uw aandacht
9.45 Dans muziek
10.15 Nieuws en Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)
5.00 Opening.
5.01 Muziek
6.25 Voor de jarigen
6.30 Dinermuziek
7.00 Muziek
7.30 Programma van „Rey de Copas"
7.45 Nieuws
8.00 Muziek.
8.15 Voor de dames
8.30 Opera
9.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)
6.37 Disco Nieuws.
7.00 Nieuws
7.17 Kun je nog zingen zing dan mee
7.30 Klokslag van het Paleis op de Dam.
7.40 Intermezzo.
19.46 Brieven van luisteraars
7.58 De Nederlandse Speeldoos.
8.16 Persoverzicht.
8.23 Voor de West o.a. met Caraibisch Commentaar.
8,55 Avondgebed: Pater L. Verbagen O. E. S. A.
8.58 Sluiting

HOYER (5.25 m)
7.00 Met de jarigen in de lucht
7.10 Charla Católico door Pater P. Brenneker
7.20 Nieuws (in het Papiament).
7.25 Nieuws (in het Nederlands).
7.30 Hoorspel „El Gato"
7.45 Dansmuziek
8.00 Surinaams kwartiertje
8.15 Gevraagde programma
9.00 Dansmuziek
10.00 Sluiting.

Tom Poes en de wens werkster 1729

1842. — De werkster Wijmpje had de binnenplaats geheel schoongemaakt en het daar aanwezige papier en metaal naar de grootste zaal van het oude kasteel gebracht. Daar zat heer Ollie nu achter een grote tafel temidden van het goud en de bankbiljetten en amuseerde zich kostelijk. Maar Tom Poes, die hem daar zo aantrof, trok een zorgelijk gezicht.

„Wat bent U nu verder van plan?" vroeg hij.

„Van plan?" vroeg heer Ollie verrast. „Moet ik nu nog meer plannen hebben? Jij bent ook nooit tevreden, jonge vriend! Nu heb ik het gebracht tot de rijkste heer ter wereld en jij vraagt, wat ik van plan ben. Wel, niets natuurlijk! Men kan het niet verder brengen, dat ik gedaan heb, zeg nu zelf!"

„Hm!" zei Tom Poes. „Gaan we dan niet verder om de wereld op te ruimen en netjes te maken?"

„Och nee !" zei heer Ollie afwenkend. „Dat is eigenlijk niets voor een heer van mijn stand! Dat is allemaal zo grof en onrustig!"

„En slot Bommelstein?" drong Tom Poes verder aan. „Blijft U hier wonen? Gaan we niet meer terug?"

„Och nee!" zei heer Bommel, met enkele muntjes rollend. „Het is hier geriefelijker en bovendien is die put hier dichtbij. Voorlopig heb genoeg geld, maar men kan nooit weten — En als ik meer nodig heb is het wel handig, dat die put zo om de hoek is!"

Tom Poes liep teleurgesteld de gang in. Daar stond de werkster Wijmpje in een verveelde houding te mopperen.

„Het is treurig!" zei ze. „Ik heb nog nooit zo'n bende gezien — en ik mag niet eens opruimen! Dat is zogezegd niets voor mij!

„Maar de modder is nu toch opgeruimd?" vroeg Tom Poes. „Er is hier nu toch geen rommel meer?"

„Modder of goud!" zei Wijmpje. „Het is allemaal rommel, jongeheer!

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

25)

Misschien was het gelukkig voor zijn rust dat hij niet hoorde [illegible] ingleton zei, toen hij met Polly naar huis ging:

„Dat worden dus een paar dagen in Eben's heerlijk gezelschap, Polly."

„Kunnen we niet toch maar thuis blijven?" vroeg Polly, in een ogenblik van zwakte.

„Wij moeten onze plicht vervullen," vond Sing. „Ik doe het ten slotte ook niet voor mijn plezier, want het is helemaal niet leuk om dat hele eind in een dickey te moeten zitten. Ik heb een reuzen-hekel aan frisse lucht."

„In Vermont zal wel een massa frisse lucht zijn," waarschuwde Polly nog.

„Maar," sprak Singleton vastberaden, „je kunt een omelet niet bederven als je er niet een paar bedorven eieren in doet, en wij moeten in Eben's omelet."

HOOFDSTUK XVI

In de sneeuw

Eben zag er, toen hij die Vrijdagmiddag bij Diana aanbelde, bijzonder voordelig uit. De ski-kleding maakte hem slank en mannelijk, en gaf hem bijna, voor zover dat bij hem ooit mogelijk was, een sportieve frivoliteit. Hij had het pas zelf in de spiegel gezien, en hij slaagde er in zó losjes. „Goei'n dag — miss Diana thuis?" te zeggen tegen Burwell, dat diens linkerwenkbrauw zich van afkeuring zeven millimeter verhief.

Miss Diana was thuis, ze stond zelfs al op hem te wachten; Eben leunde nonchalant tegen de deurpost en sprak: „Hallo meisje — klaar?" — zoals sportieve jongemannen in films dat doen, maar toen keek hij haar aan en het was uit, volkomen uit met zijn frivoliteit. Misschien was Diana juist bijzonder knap vandaag, misschien stond het ski-pak haar zo goed, of misschien kwam het allemaal omdat zij zich zo op het uitstapje verheugde, dat zij tegen alles en iedereen glimlachte, tegen Burwell, tegen de deurpost en zelfs tegen Eben. Hoe het ook zij, de indigestie hikte op onder zijn boordeknoopje. Eben nam een pepermunt, en het was uit met zijn houding. Met een indigestie en een medicinale pepermunt is men niet meer die aardige sport-held van de film, wát de pepermunt-fabrikanten ook mogen adverteren.

„Goede dag, Diana," sprak Eben dus, terwijl hij weer rechtop ging staan. „Ben je gereed?"

„Nou, en of," zei Diana. Ze ging de drie stoeptreden af in één sprong en een halve seconde. Mevrouw Joceleyn Keith-Joceleyn zou er in de toekomst minstens vier schreden en acht seconden aan moeten besteden, dacht Eben, terwijl zijn wenkbrauw wedijverde met die van Burwell in het bereiken van hoogte. Diana zat al in de auto voordat Eben het gewonnen had met elf millimeter tegen Burwell tien en een half — en niet alleen dat zij er in zat; zij maakte het duidelijk kenbaar aan ieder die het horen wilde door rhythmisch op de claxon te hameren. De wenkbrauwen vingen hun zwerftocht opnieuw aan bij zoveel onbetamelijkheid. Mevrouw Keith, die Ebens claxon kende, schoof haar gordijn ter zijde om het ongewone tafereel in ogenschouw te nemen, en voelde levendig dat men zich ook voor het verkrijgen van een millioen offers moet getroosten. Miss Lucinda Popham, wier muze juist ten strijde was getrokken, kondigde een wapenstilstand af ten einde het hare te krijgen van dit lawaai. Mevrouw Nesbitt, Bill's schoonmoeder, liet een handleiding over geestelijke hygiëne in de steek om de bron van het geluid op te sporen.

„Diana, wat ik je bidden mag," sprak Eben streng. Hij kon optreden, wanneer dat nodig was. „Je baart opzien. Laat dat. Het kost bovendien electriciteit."

„Ik wilde alleen Polly en Sing even waarschuwen," verontschuldigde Diana zich verbaasd.

Wat dat betreft troffen haar signalen doel, want nog voordat Eben de juiste woorden gevonden had om haar mede te delen wat hij van haar optreden dacht, ging aan de overzijde de deur van het Shatswell-huis open en er stortte zich een lawine naar buiten. Voorop kwam Polly in een afgrijselijk lila-flanellen tenue, dat meer op een omgebouwde manspyama dan op een ski-pak leek, met op haar rug een paar kromme latten die zij pas bij een uitdrager gevonden had en waarop zij zich wellicht voorstelde straks de witte hellingen af te glijden; en achter haar aan wankelde een stapel ski's, reisdekens, eetketeltjes en fotografie-toestellen, plus een harmonika, een Tyroler mutsje en een blik koekjes. In de daaronder waggelende geruite kousenbenen kon de aandachtige toeschouwer met enige moeite die van Singleton herkennen.

„Dag, Eben," zei Polly hartelijk, „wat zie je er vrolijk uit. Mag ik naast je zitten voorin?"

„Ik had gedacht...." zei Eben onzeker.

„Vind je dat we te veel bagage hebben?" vroeg Polly onschuldig. „Het zal best gaan, hoor."

„We kunnen," kreunde een overslaande stem onder de pyramide, „we kunnen alles voorin leggen, naast jou, en dan met z'n drieën achterin gaan zitten."

„Ahem," sprak Eben. „Ahem." Hij herstelde zich. „Geen sprake van. Jullie laten de helft van die.... eh.... rommel thuis en je gaat samen achterin zitten en anders.... anders laat ik je hier. Dit is tegen de afspraak."

„Maar.... protesteerde Sing.

„Geen sprake van," zei Eben.

Een reisdeken, twee eetketeltjes, het koekjesblik en een paar ski's vielen op de grond. Er kwam iets te zien van Sing's hoofd, en het bleek dat het Tylorer hoedje daar bovenop stond.

„Ik vind...." begon hij, maar nu ging het Diana vervelen.

„Laten we nu opschieten," zei ze. „Het is zulk mooi weer, en op deze manier wordt het laat zonder dat we er iets aan hebben. Kom, vlug, stap nu in als je ten minste zin hebt."

„De jonkvrouwe zegt het...." aarzelde Polly. Maar even later zaten ze dan toch, en ze reden weg, zij het dan ook met achterlating van het grootste deel der bagage.

„Ruim je de rommel even op, Burwell?" riep Polly nog.

Burwell wierp een blik op de stapel vreemde artikelen die voor zijn deur achterbleef, en de rimpels bereikten zijn kruin, zó hoog trok hij zijn wenkbrauwen op. De auto verliet het plein langs de rivier-zijde, maar het duurde nog geruime tijd voordat alle gordijnen weer gesloten waren.

Voorin was het een behaaglijk, warm hokje, afgesloten door glazen wanden, die een ruim uitzicht lieten op de weg; achterin was het een harde, open bak waar een ijskoude wind brullend doorheen rukte en waar niets anders te zien was dan de grijze achterwand van de voorruimte, en rijen spookachtig langsflitsende bomen. Eerst trachtte Singleton de opgewekte stemming nog te handhaven door het zingen van vrolijke liederen, maar naarmate de wind harder ging rukken sloeg zijn stem meer over, en ten slotte gaf hij het op.

„Frisse lucht!" riep hij Polly toe. Maar toen waren zij al een kwartier onderweg en Polly verstond hem niet eens meer. Haar ogen traanden en haar neus had ongeveer diezelfde tint aangenomen als haar toilet.

Binnen was het behaaglijk. Je hoorde er niets dan het zoemen van de motor en soms het ver-verwijderd claxongeluid van iemand, die van de andere kant kwam. De weg golfde en slingerde langs de besneeuwde heuvels, de lege weilanden, de kale bomen.... Maar hier was Eben met Diana alleen, in rust, en hier kon hij zich van zijn beste zijde laten kennen. Zij kon nu, als zij wilde, eindelijk merken dat hij een welbespraakt man was, een man van de wereld, bij wie zij zich zeker niet hoefde te vervelen. Hij sprak haar met grote deskundigheid over politiek, sport, zaken, muziek, reizen, auto's en kunst. De andere neven zouden dat zo niet kunnen. Bill kon praten over paarden, maar dan in een vakmanstaaltje dat niemand begreep. Peter kon alleen flauwe grappen maken. Sing.... nu ja. Sing had een twee. En Nick was buiten mededinging.

Eben sprak dus, en Diana luisterde. Het kiezeltje des twijfels, dat even angstwekkende afmetingen had aangenomen, slonk weer en verdween bijna geheel, want Diana luisterde verstandig. Met enige moeite en opvoeding was er toch wel iets van te maken, vond hij.

„Sprekende over de sociale toestanden...." zei hij.

Er werd op het achterruitje geklopt.

„.... zou ik kunnen opmerken...."

Er werd harder geklopt.

„Wat is dat?" vroeg Diana.

„Niets, niets. Ik zou kunnen opmerken dat...."

Nu was het geen kloppen meer, maar slaan en Diana keek om. Zij zag, tegen het ruitje gedrukt, iets paars, dat bij nadere beschouwing Sing's gezicht bleek te zijn. Hij bewoog zijn mond alsof hij praatte en hij draaide met zijn ogen, maar het was nogal moeilijk om zijn bedoeling te vatten.

„Sing kijkt naar binnen," berichtte Diana.

„Onaangenaam," vond Eben. „Trek je er niets van aan. Hij wil geestig zijn, dat hebben kinderen op die leeftijd. Kijk, wat die sociale toestanden betreft...."

„Ja maar.... kijk eens," zei Diana.

Eben keek, en zag een gezwollen, helkleurig gelaat met wapperend bruin haar, een open mond, draaiende ogen en verwrongen trekken. Hij minderde vaart.

„Misschien is het een grapje," aarzelde hij nog.

„Of er is iets met hen aan de hand," zei Diana angstig.

„En misschien bevalt het hun niet daar achter," gaf Eben toe. Hij reed de wagen naar de kant van de weg en stopte.

Zij moesten zelf uitstappen om te gaan kijken wat er was, want Sing en Polly waren te verstijfd om nog enig teken van leven te geven. Zij zaten als verstijfde en violette poppen achterin en brachten slechts stamelende klanken voort.

„Wat moeten we nu doen?" vroeg Diana verschrikt.

„Ruilen...." stotterde Sing. „Jullie.... achterin.... Polly kan.... chauffeuren."

„Geen sprake van," zei Eben. „Geen sprake van. Ik laat mijn wagen onder geen voorwaarde aan een ander over."

„Maar wat dan?" drong Diana aan.

„Ze moeten uitstappen en heen en weer lopen," besliste Eben.

Na veel moeite hadden Sing en Polly hun verstijfde ledematen uit de dickey gewrongen, en zij begonnen houterige pasjes te maken. Eben ging zolang maar weer voorin zitten om niet zo af te koelen — afkoeling was slecht voor zijn spieren, en hij moest bij een wedstrijd morgen beslist in goede conditie zijn. Diana bleef een beetje meelopen, en na vijf minuten waren de slachtoffers zo ver dat zij zich weer enigszins als mensen voelden.

„Ik zal met alle genoegen verder chauffeuren," kondigde Polly aan, maar Eben, achter zijn dicht raampje, schudde het hoofd.

„Zó doe ik het niet langer," beweerde Sing.

Eben haalde zijn schouders op.

„Ik wil wel een beetje achterin zitten," stelde Diana voor, „dan kunnen jullie om beurten vóórin gaan."

Dat was een heel redelijk voorstel, maar Sing en Polly kregen ruzie wie van hen het eerste voorin zou mogen, en ten slotte zei Polly: „Ik doe het niet langer. Ik ga niet verder mee. Hier een eindje terug staat een huis, en daar is ook een halte van de bus. We gaan terug — ik ten minste. Haal mijn boel maar uit de bak, Sing."

„Maar, Polly," zei Sing vermanend.

Zij bleef op haar stuk staan, en Sing, wiens moed ook geslonken was, boog zich ten slotte voor haar wil. Eben glimlachte, hij werd bijna vriendelijk en kwam zelfs uit zijn schuilplaats om behulpzaam te zijn bij het uitladen.

„Flink lopen maar," raadde hij aan. „De bus kan ieder ogenblik komen."

„Ja....ja....ja," bibberde Polly.

„We betalen nu natuurlijk niet mee in de benzine,' sprak Sing. Eben's gezicht verried niets van wat er in hem omging; hij knikte alleen met een vreemde trek om zijn mond, die in de verte aan een glimlach herinnerde, en toen hij eindelijk met Diana wegreed had hij zelfs de vriendelijkheid om door het achterruitje te wuiven.

„Zielig," vond Diana. „Ze staan daar nu maar...."

„De bus komt wel," sprak Eben. „Ik wist het wel; ik had wel gewaarschuwd. Maar wat ik nog zeggen wilde: gesproken over de sociale toestanden ken...."

Eben sprak over de sociale toestanden en Diana luisterde verstandig, ze zei steeds ja en nee wanneer dat zo te pas kwam, maar toen Eben eindelijk vroeg: „Wat denk jij daar van?" — antwoordde zij: „Ja, dat zal wel. Kijk, dat is de zijweg naar East Alcott."

„Pardon — hè?' 'informeerde Eben, en hij vroeg zich af of zij dan toch niet verstandig had geluisterd.

Links scheidde zich een tamelijk smal pad af, om kronkelend tussen de heuvels in de verte te verdwijnen. Recht voor hen verhief zich nu in zilverige glans de besneeuwde Liggen-een-de-Leeuw-berg. De motor zoemde eentonig, de wielen suisden over 't asfalt en de zijweg lag al een eind achter hen.

„Dat was de weg naar East Alcott," herhaalde Diana.

„Wat is dat? Het komt mij voor dat ik die naam al eens eerder gehoord heb."

„Dat is het dorp waar ik vandaan kom."

„Ach zo, ach zo."

Eben voelde even iets zwaks in zich — een plotselinge aanvechting om haar een genoegen te doen en terug te rijden, die weg naar East Alcott op te gaan. Maar hij beheerste zich. Hij moest zorgen op tijd zijn voor de race, en hij had de kamers in de „Wishing Well", het ski-hotel, al besteld, dus die zou hij tóch moeten betalen. Hij verhoogde de snelheid nog een beetje.

„Zijn er aardige heuvels daar in de buurt?" vroeg hij.

„Ja — heel goed om te skiën."

„Komen er ook wel eens vreemdelingen in dat stille nest?"

„Soms wel. Maar ik heb East Alcott nooit als een stil nest beschouwd."

„Vreemd idee — dat er hier zulke goede bergen zijn en dat wij moeten komen om de Vermonters te leren hoe zij die moeten gebruiken."

„Vreemd, ja," gaf Diana afwezig toe.

(Wordt vervolgd)